

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 164.

V Praze dne 31. prosince 1952.

Cena Kčs 7.50.

OBSAH:

(369.—386.) 369. Vyhláška ministerstva financí, kterou se provádí zákon o dani ze mzdy.

370. Vyhláška ministra financí, kterou se provádí zákon o domovní dani.

371. Vyhláška ministra financí o odvádění nájemného z budov na zvláštní účty u státních spořitelén.

372. Vyhláška ministra financí, kterou se provádí zákon o dani z představení.

373. Vyhláška ministra financí o sazbách daně z představení, osvobození a úlevách.

374. Vyhláška ministerstva financí, kterou se provádí zákon č. 77/1952 Sb., o zemědělské dani.

375. Vyhláška ministerstva financí o průměrných normách výnosnosti zemědělských hospodářství pro účely vyměření zemědělské daně na rok 1953.

376. Vyhláška Ústřední zemědělské daňové komise, kterou se stanoví násobky výměry pozemků pro vyměření zemědělské daně za rok 1952.

377. Vyhláška ministra financí o vkladních knížkách.

378. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o vážení v čisté váze a o technice vážení.

379.—386. Vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu, kterou se stanoví normy mank.

369.

VYHLÁŠKA ministerstva financí

ze dne 23. prosince 1952,

ktehou se provádí zákon o dani ze mzdy.

Ministerstvo financí stanoví podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy (dále jen „zákon“ a „daň“):

Daňová povinnost.

K § 2 zákona.

(1) Dani podléhají též osoby, které vykonávají práci v tuzemsku jen přechodně (na př. montér vyslaný sem z ciziny na montáž stroje). K zamezení dvojího zdanění se však od daně osvobozuje mzda za práci vykonávanou v tuzemsku na příkaz cizozemského zaměstnavatele jen přechodně, nepřesahuje-li přechodný pobyt v tuzemsku v jednom kalendářním roce — ať najednou nebo v několika časových obdobích — 183 dny.

(2) Za práci vykonávanou v tuzemsku se považuje i práce vykonávaná na příkaz tuzemského zaměstnavatele jen přechodně mimo území Československé republiky (na př. montér vyslaný zdejším podnikem do ciziny), nepřesahuje-li přechodný pobyt v cizině v jednom kalendářním roce — ať najednou nebo v několika časových obdobích — 183 dny.

(3) Osoby pobírající důchody (§ 3 odst. 3 zákona) plynoucí z tuzemska podléhají dani bez rozdílu, zda bydlí v tuzemsku nebo v cizině. Důchody plynoucí z ciziny dani nepodléhají. Zvláštní ustanovení mezinárodních smluv nejsou ustanoveními odstavců 1 až 3 dotčena.

(4) Dani nepodléhají zaměstnanci cizích zastupitelských úřadů v tuzemsku, jsou-li cizími státními příslušníky a trvá-li vzájemnost. Zaměstnanci cizích zastupitelských úřadů, kteří jsou našimi státními příslušníky, podléhají dani. Pokud jim cizí zastupitelské úřady daň nesrazí, platí pro ně ustanovení § 14 odst. 3 a 4 zákona.

K § 3 zákona.

(5) Příjmy plynoucími z pracovního poměru nebo v souvislosti s ním jsou zejména:

- mzdy a platy všeho druhu (časové, úkolové, prémiové atd.), přídavky k nim, mzdy za práci přes čas, prémie, výkonnostní příplatky, náhrada za nevybranou dovolenou, remuneration, náhrada ušlé mzdy (za ztrátu času) a pod., tedy vše, co zaměstnanec dostane za práci od svého zaměstnavatele. Mzdou jsou i honoráře za práci vykonávanou na základě smlouvy o dílo, uzavřené mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem;
- veškeré jiné příjmy, které pobírají zaměstnanci v souvislosti se svým pracovním poměrem, bez ohledu na to, mají-li na ně právní nárok či nikoliv, na př. náhrady ušlé mzdy (za ztrátu času), presenční známky, zkušební taxy, odměny, dary a jiná bezplatná věnování a pod., pokud nejsou osvobozeny podle § 4 zákona.

(6) Funkčními požitky jsou:

- plat, činné, reprezentační přídavky a byt členů vlády a členů sboru pověřenců, jakož i funkcionářů v obdobném postavení,
- odměny členů národních výborů za výkon funkce,
- požitky jiných osob za výkon jakékoliv funkce v dobrovolných organizacích, svazech, sborech a pod.

(7) Za příjmy plynoucí ze zaměstnání vykonávaných v poměru podobnému poměru pracovnímu se prohlašují příjmy:

- a) národních správců a zmocněnců národních správ;
- b) úhraných likvidátorů národních správ daných do klidu;
- c) osob činných pro státní a veřejné úřady, ústavy, podniky a zařízení, pro národní podniky, pro podniky zřízené nebo určené podle zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství (výsadní společnosti), pro komunální podniky a dobrovolné organizace, i když jde jen o jednorázovou nebo příležitostnou činnost. Sem patří na příklad příjmy expertů, konsulentů, projektantů, vedoucích a učitelů v závodních školách, knihovníků a jiných externích pracovníků. Nepatří sem však a dani tedy nepodléhají příjmy za výkony prováděné samostatnými živnostníky a řemeslníky;
- d) prohlázeatelů masa, placených okresními nebo místními národními výbory;
- e) příbuzných majitelů nebo spolumajitelů podniku, zaměstnaných v tomto podniku;
- f) předsedy Ústředí advokátních poraden a jeho náměstků a členů pracovního kolektivu advokátních poraden;
- g) účetních a pokladníků v jednatelstvích a pobočkách státních spořitelců;
- h) sběračů mléka, másla a vajec.

(8) Důchodem podle § 3 odst. 3 zákona jsou:

- a) dávky národního důchodového pojištění, t. j. důchod starobní, invalidní, důchod manželky, vdovský důchod, důchod družky, sirotčí důchod, výchovné, zvýšení pro bezmocnost, výbavné, odškodnění za pracovní úrazy (t. j. úrazový důchod a jednorázové úrazové odškodnění) a sociální a mimořádný důchod;
- b) obdobná plnění poskytovaná vzhledem k dřívějšímu pracovnímu poměru zaměstnancům a jejich pozůstalým na podkladě zákonných předpisů, smluv, stanov, služebních řádů a pod.

(9) Za důchod (§ 3 odst. 3 zákona) se pokládají též zaopatřovací požitky vyplácené podle zákona č. 164/1946 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozené a oběti války a fašistické persekce, čestné penze a dary z milosti a ostatní důchody vyplácené státním úřadem důchodového zabezpečení a platí pro ně ustanovení odstavce 17.

(10) Naturální požitky se pro účely daně oceňují podle maloobchodních cen platných pro volný trh; poskytování stravy se však oceňuje částkou 900 Kčs měsíčně (30 Kčs denně). Předpisy o oceňování poskytnutého bytu, otopu a osvětlení pro účely daně vydá ministerstvo financí.

(11) Náhradami služebních výdajů (§ 3 odst. 5 zákona) jsou takové platy zaměstnavatele zaměstnanci, kterými zaměstnavatel nahrazuje

- a) přímá vydání zaměstnancova, jež učinil zaměstnanec na účet zaměstnavatele, aby mohl provést úkoly jemu uložené a
- b) výdaje, které slouží k úhradě zvýšených a přiměřených nákladů spojených s výkonem služby.

(12) Hradí-li plátce poplatníkovi jen skutečně vynaložené služební výdaje na základě dokladů poplatníkem předložených, jsou celé náhrady prosté daně.

(13) Platí-li plátce poplatníkovi na náhradu služebních výdajů (odstavec 11) paušál nebo hradí-li je poplatník ze svého platu, jest prostá daně jen ta část paušálu nebo platu, kterou zaměstnanec zaměstnavateli jako skutečný služební výdaj prokáže. Neprokáže-li poplatník

plátce skutečné výdaje, podléhá paušální náhrada služebních výdajů dani. Plátce je povinen doklady předložené poplatníkem uschovat po dobu tří let. Ministerstvo financí může výši dani nepodrobené náhrady služebních výdajů určit paušálem.

(14) Počínajíc dnem 1. ledna 1953 se zrušují všechny předpisy, jimiž se části mzdy prohlašují za daněproště náhrady služebních výdajů.*)

(15) Za náhradu služebních výdajů dani nepodrobenou se prohlašují:

- a) náhrady cestovních a stěhovacích výdajů, včetně odlučného a přidělného podle platných předpisů;**)
- b) částky stanovené ve mzdových vyhláškách jako t. zv. režijní příplatky (na př. na suroviny, opotřebení strojů a nástrojů, udržování pracovních potřeb a pod.);
- c) náhrady výloh, které jsou vypláceny členům národních výborů a jejich složek podle § 10 zák. č. 235/1948 Sb. a předpisů podle něho vydaných;
- d) náhrady cestovních výdajů poskytované soudcům z lidu podle § 33 odst. 1 zákona č. 66/1952 Sb., o organizaci soudů;
- e) hodnota oděvů, pláště, čepic, bot a ochranných oděvů poskytovaných podle platných mzdových předpisů zaměstnavatelem zaměstnancům, a to bez rozdílu, jsou-li poskytovány v naturalích anebo je-li místo nich vypláceno relutum v hotovosti.

(16) Služebními výdaji nejsou výdaje na dosažení, zabezpečení a udržení mzdy (na př. náklad na odborné pomůcky a knihy k zaměstnání potřebné, na opatření a zachování vlastního pracovního nářadí a šatu, náklad na jízdné z místa a do místa pracoviště a pod.); tyto výdaje nelze ze základu daně vylučovat.

K § 4 zákona.

Osvobození.

(17) Podle § 4 písm. b) zákona a podle § 22 odst. 3 č. 9 zákona se z důhodů (§ 3 odst. 3 zákona) ve výši přes do

Kčs		Kčs
5.000	osvobozuje částka	2.500 Kčs
5.000	5.500 osvobozuje částka	2.000 Kčs
5.500	6.000 osvobozuje částka	1.500 Kčs
6.000	6.500 osvobozuje částka	1.000 Kčs

*) Zejména se zrušuje výnos ministerstva financí ze dne 27. prosince 1948, č. 267.000/48-V/2.

**) Na př.:

Vyhláška ministerstva financí ze dne 27. července 1950 č. 480 Ú. l. I., kterou se vydávají podrobné předpisy k provedení zákona č. 234/1949 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů;

vyhláška ministerstva práce a sociální péče ze dne 1. srpna 1950 č. 483 Ú. l. I., kterou se vydávají předpisy k provedení zákona č. 234/1949 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, ve znění vyhlášky č. 72/1952 Ú. l.;

vyhláška ministerstva financí, práce a sociální péče a státního úřadu plánovacího ze dne 5. srpna 1950 č. 505 Ú. l. I., kterou se vydávají předpisy o náhradách za používání vlastních osobních motorových vozidel při pracovních cestách a vnějším řízení;

výnos ministerstva financí ze dne 27. července 1950, č. j. 402a/98.500/1950, kterým se vydávají zvláštní předpisy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, pokud jde o vztah k zahraničí.

Dani podléhá tudíž jen zbytek důchodu. Nepřesahuje-li tedy důchod 3.500 Kčs měsíčně, je vzhledem k ustanovení § 11 odst. 1 zákona od daně osvobozen. Činí-li na př. důchod 4.000 Kčs měsíčně, podléhá dani částka 1.500 Kčs a daň činí u svobodného poplatníka 75 Kčs. Pobírá-li poplatník důchody současně od více plateb, platí toto osvobození pouze pro důchod z obecného důchodového zabezpečení, pokud poplatník nepožádá o osvobození u jiného platebce. Tomuto platebci předloží místopřísežné prohlášení, že toto osvobození u jiného platebce neuplatňuje. Bez tohoto prohlášení nesmí platebce k zmíněnému osvobození přihlídnout.

(18) Dávky národního nemocenského pojištění jsou od daně osvobozeny bez rozdílu, zda jde o jednorázové (na př. porodné a pohřebné) či opakující se dávky a o peněžní či věcná plnění. Do dávek národního nemocenského pojištění nepatří částky placené zaměstnavatelem podle ustanovení § 1.154 b) ob. obč. zák. (po 10% mzdy ve třetím a čtvrtém týdnu, po 20% mzdy v pátém a šestém týdnu a po 50% mzdy v sedmém a osmém týdnu) a nejsou tudíž od daně osvobozeny. Dani podléhají jakožto příjmy plynoucí z pracovního poměru.

(19) Plněními obdobnými dávkám národního nemocenského pojištění jsou na př. dávky vojenské nemocenské péče.

(20) Dávky národního důchodového pojištění (odstavce 8) naproti tomu dani podléhají. Od daně jsou z nich však osvobozeny:

- a) jednorázové peněžité dávky na př. výbavné a jednorázové úrazové odškodnění,
- b) zvýšení důchodu pro bezmocnost,
- c) výchovné,
- d) přídatky k důchodům podle vládního usnesení ze dne 14. září 1949 (t. zv. moučené přídatky).

(21) Vedle osvobození stanovených zákonem (§ 4 zákona) a odstavcem 17 této vyhlášky se od daně osvobozují:

- a) částka 2.500 Kčs měsíčně ze stipendií a příspěvků na děti studujících,
- b) přídatky za zranění nebo za újmu utrpěnou na zdraví nebo za neschopnost k vojenské službě následkem služby válečné, vyplácené osobám vojenským v činné službě nebo z ní již propuštěným a příslušníkům ozbrojených sil v činné službě nebo z ní propuštěným,
- c) úmrtné po zaměstnancích, je-li vypláceno zaměstnavatelem podle platných předpisů,
- d) příspěvky, které poskytují zaměstnavatelé zaměstnancům na výlohy spojené se stravováním v závodních kuchyních organizovaných podle směrnic Ústřední rady odborů, pokud závody, po příp. zaměstnavatelé jsou zahrnuti do akce společného stravování,
- e) odměny členům záchranných sborů v báňských revírech,
- f) jednorázové podpory vyláčené samostatnými podpůrnými fondy nynějším nebo dřívějším zaměstnancům podniků, u nichž jsou fondy založeny, po případě pozůstalým po těchto zaměstnancích.

K § 5 zákona.

Základ daně.

(22) Základem daně je hrubá mzda dosažená ve mzdovém období po odečtení částek osvobozených od daně a náhrad služebních výdajů, jsou-li v celkové hrubé mzdě zahrnuty. Vyplácí-li se mzda předem a dojde-li v témž mzdovém období k další výplatě mzdy (na př. k výplatě prémie, mzdy za práci přes čas atd.), sečte platebce všechny

mzdy v témž mzdovém období vyplacené, vypočte z úhrnu daň a srazí při druhé, event. další výplatě mzdy rozdíl mezi touto daní a daní dosud sraženou. Ustanovení odstavců 47 až 50 této vyhlášky však zůstávají nedotčena.

K § 6 zákona.

Daňová sazba.

(23) Sražka daně se provádí podle tabulek vydaných ministerstvem financí pro sražku daně ve mzdovém období měsíčním a denním, jakož i pro sražku daně přepočtené na celý rok.*)

(24) Podle měsíční tabulky se srazí daň při výplatách měsíčních bez ohledu na to, zda poplatník byl zaměstnán plně (48 hodin týdně) nebo nepíň. Podle této tabulky se daň srazí, i když poplatník po část měsíčního období nepracoval pro nemoc, dovolenou nebo jinou omluvenou absenci.

(25) Pracoval-li poplatník jen po část měsíčního období z důvodu, že během měsíce nastoupil nebo skončil pracovní poměr, nebo že měl neomluvenou absenci, dělí se vyplacená mzda počtem kalendářních dnů, po které pracoval (včetně dnů pracovního klidu); na takto vypočtenou částku se vyhledá daň v jednodenní tabulce a tato se násobí počtem kalendářních dnů, v nichž pracoval (opět včetně dnů pracovního klidu).

(26) Týmž způsobem se vypočte daň v případech, je-li poplatník jen příležitostně zaměstnán (na př. v případech uvedených v odstavci 7) a není-li mu mzda vyplácena v pravidelných měsíčních mzdových obdobích.

(27) Pobírá-li poplatník mzdu současně od více plateb, platí ustanovení § 8 odst. 5 a § 11 odst. 2 zákona (odstavce 35).

(28) Sazba uvedená v zákoně jest sazbou základní a platí pro poplatníky, kteří vyživují dvě osoby. Poplatníkům, kteří nevyživují žádnou osobu, nebo vyživují jen jednu osobu, se daň zvyšuje (§ 7 zákona) a poplatníkům, kteří vyživují více než dvě osoby, se daň snižuje (§ 8 zákona).

Zvýšení a snížení daně.

K §§ 7 a 8 zákona.

(29) Vyživovanou osobou se rozumí:

- a) manželka (družka), po případě manžel (druh) a nezletilé děti (i osvojené), t. j. mladší než 18 let (vnuci, děti v péči nahrazující péči rodičů), žijí-li s poplatníkem ve společné domácnosti, a to bez ohledu na to, mají-li vlastní příjmy či nikoliv. Přečasný pobyt mimo společnou domácnost (na př. z důvodu léčení, studií, učení, výkonu vojenské služby nebo nedostatku bytu) není na závadu tomu, aby tyto osoby byly považovány za vyživované;
- b) jiné osoby, tedy i osoby, které nejsou s poplatníkem spřízněny, poskytuje-li nebo hradí-li jim poplatník podstatnou část nákladů na byt, stravu a ošacení a nemají-li vlastní příjmy postačující k výživě.

(30) O poskytování podstatné části nákladů na byt, stravu a ošacení jde jen tehdy, jestliže podporovaná osoba buď

- a) žije v domácnosti poplatníkově a nemá vlastní příjmy přesahující částku 1.000 Kčs měsíčně, nebo

*) Tabulky lze obdržet u Publikačního ústavu ministerstva vnitra a u okresních národních výborů.

b) žije mimo poplatníkovu domácnost, nemá vlastní příjmy přesahující částku 1.000 Kčs měsíčně a dostává od poplatníka alespoň 500 Kčs měsíčně. Za vyživované osoby nelze pokládat takové osoby, které jsou k poplatníkovi v pracovním poměru (na př. hospodyně a pod.). Táž osoba může být uznána za vyživovanou pouze u jednoho poplatníka.

(31) Podporuje-li poplatník více osob (na př. otce a matku), pokládá se u každé z nich za příjem ta část, která z jejich úhrnného příjmu na ni poměrně připadá. Za vyživované poplatníkem se v tomto případě uzná tolik osob, kolikrát poplatník platí měsíčně 500 Kčs, nejvýše však počet podporovaných osob.

(32) Děti z rozvedeného manželství se pokládají za vyživované tím z rodičů, u kterého žijí.

(33) Na žádost obou manželů (druha a družky), kteří žijí ve společné domácnosti, povolí okresní národní výbor, příslušný podle poplatníkovy bydliště, aby úlevy z titulu vyživovaných osob byly poskytnuty místo manželovi (druhovi) manželce (družce); v tomto případě bude její manžel (druh) zdaňován jako poplatník vyživující pouze jednu osobu.

Příklad:

Manžel i manželka jsou zaměstnaní a mají dvě nezletilé děti. Ježto má manželka vyšší mzdu než manžel, povolí na jejich žádost okresní národní výbor, aby se manželovi srážela daň jako poplatníkovi s jednou vyživovanou osobou a manželce, jako poplatnici s 3 vyživovacími osobami.

(34) Ustanovení odstavce 33 platí jak v případech, kde oba manželé (druh a družka) pobírají mzdu, tak i v případech, kde mzdu pobírá jen manželka a manžel buď vůbec nemá zdanitelných příjmů (na př. pobírá nemocenské dávky) nebo podléhá jiné dani, u níž neuplatňuje snížení daně na vyživované osoby.

(35) Pobírá-li poplatník současně mzdu od více plateců, přihlíží k osobám jím vyživovaným pouze jeden platec, a to ten, jemuž poplatník předloží průkaz. Ostatní plateci sráží daň tak, jako by nevyživoval žádnou osobu, t. j. se 40% zvýšením.

(36) O průkazu okolností rozhodných pro zvýšení a snížení daně platí ustanovení odstavců 60 až 67.

(37) Okolností rozhodné pro zvýšení a snížení daně se posuzují podle zásad vyplývajících z těchto příkladů:

1. Poplatník má 15letého syna v hornickém internátě. Ježto jde o přechodný pobyt mimo domácnost, posuzuje se syn jak vyživovaný poplatníkem.

2. Ženatý poplatník má ve své domácnosti dva zletilé syny. Jeden studuje a nemá žádný příjem, druhý je zaměstnan s měsíčním platem 2.500 Kčs. Poplatníkovi budou uznány dvě vyživované osoby (manželka a syn, který studuje).

3. Poplatník posílá svým rodičům měsíčně podporu ve výši 900 Kčs. Jeho otec má důchod 1.400 Kčs, matka nemá žádný příjem. Bude uznáno, že poplatník vyživuje jen jednu osobu, ježto platí sice více než 500 Kčs, ale méně než 1.000 Kčs (dvě osoby) a ježto z důchodu 1.400 Kčs na každého z rodičů připadá částka 700 Kčs, takže je splněna podmínka, že podporovaná osoba nemá větší příjem než 1.000 Kčs měsíčně.

4. Poplatník posílá svým rodičům měsíčně podporu ve výši 1.600 Kčs. Otec má důchod 1.600 Kčs a matka má neselekční příjmy ve výši 800 Kčs. Nelze uznati, že by poplatník otce nebo matku vyživoval, ježto sice jim platí

více než 1.000 Kčs měsíčně (dvakrát 500 Kčs), ale z úhrnného příjmu rodičů připadá na každého z nich 1.200 Kčs, tedy více než 1.000 Kčs.

K § 9 zákona.

(38) Tělesnou nebo duševní vadou je stav vzniklý následkem buď vrozeného defektu, úrazem (poškozením nebo ztrátou některé části těla), nebo nemocí a má za následek snížení nebo omezení tělesných nebo duševních schopností a který podle úsudku lékařské vědy trvá déle jednoho roku. Za této podmínky přísluší sleva i poživatelům starobního důchodu. Nemoc ani stáří nejsou však samy o sobě důvodem pro poskytnutí slevy.

(39) Slevu povolí okresní národní výbor na základě lékařského vysvědčení ústavu národního zdraví; ve vysvědčení nutno potvrditi stav poplatníka podle odstavce 38 věta první a zároveň stupeň vady (30—50% resp. přes 50%).

(40) Sleva se poskytne tím způsobem, že se

poplatníkovi	s invaliditou 30—50%	s invaliditou více než 50%
	srazí daň	
svobodnému	s 20%ním zvýšením	základní
ženatému	základní	snížená o 15%
bezdětnému	základní	snížená o 15%
ženatému	s 1 dítětem	snížená o 30%
ženatému	s 2 dětmi	snížená o 45%
ženatému	s 3 dětmi	snížená o 45%
ženatému	s 4 a více dětmi	snížená o 45%

(41) Pobírá-li poplatník mzdu současně od více plateců, smí k snížení podle § 9 zákona přihlížet pouze jeden platec; platí tu ustanovení odstavce 35.

K § 10 zákona.

(42) V tabulkách daně ze mzdy je daň vypočtena již tak, že u mezd přesahujících 2.000 Kčs měsíčně daň i po snížení podle §§ 8 a 9 zákona činí alespoň 8%. Přitom byly u nejnižších mezd odstraněny tvrdosti vyplývající z číselných hranic. Není tedy třeba při srážce daně podle tabulek zjišťovat, zda je ustanovení § 10 zákona splněno.

K § 11 zákona.

(43) Nepřesahuje-li daňový základ 1.000 Kčs měsíčně, upustí platec od srážky daně ze mzdy. Pobírá-li poplatník mzdu současně od více plateců, platí toto ustanovení pouze pro jediného platece. Ostatní plateci sráží daň i tehdy, nedosahuje mzda jimi vyplacená 1.000 Kčs měsíčně. V těchto případech sráží se daň poplatníkovi tak, jako by nevyživoval žádnou osobu, tedy se 40% zvýšením. Vzhledem k ustanovení § 11 odst. 2 zákona, podle něhož daň v těchto případech činí nejméně 10%, sráží se až do 2.200 Kčs měsíčně vždy 10% a při mzdách přesahujících 2.200 Kčs měsíčně daň se 40% zvýšením (neboť od tohoto stupně již daň převyšuje 10%). Při tom se daňový základ podle § 6 poslední věty zákona zaokrouhluje na 100 Kčs nahoru. Nejnižší srážka daně činí tedy v těchto případech 10 Kčs měsíčně.

(44) Plateci, kteří vyplácejí mzdu nepřesahující 1.000 Kčs měsíčně, upustí podle § 11 odst. 1 zákona od srážky daně, jen předloží-li jim poplatník místopísečné prohlá-

šení o tom, že nepobírá od žádného jiného plátce mzdu přesahující 1.000 Kčs měsíčně a že u žádného z případných dalších plátců neuplatňuje osvobození podle § 11 odst. 1 zákona. Nedá-li poplatník toto prohlášení, srazí plátce daň ve výši 10%.

Způsob vybírání daně.

K § 12 zákona.

(⁴⁵) Plátce srazí daň při každé pravidelné výplatě z celé daně podrobené částky. Vyplácí-li pouze normální mzdu, zjistí výši daně z tabulky. Vyplácí-li jednorázovou mzdu, vypočte daň podle § 13 odst. 1 zákona a vyplácí-li mzdu za delší dobu než za obvyklé mzdové období, vypočte daň podle § 13 odst. 2 zákona.

(⁴⁶) Není-li mzda vyplácena za pravidelné období, na př. u prací příležitostných, vypočte se daň pomocí jednodenní tabulky tak, že se zjistí průměrný výdělek za jeden den, na tuto částku se vyhledá v jednodenní tabulce daň, která se pak vynásobí počtem dnů, po které práce trvala. Přitom se započítávají i dny pracovního klidu spadající do doby, po kterou byla práce konána. Vypočtená daň se srazí při výplatě mzdy.

K § 13 zákona.

(⁴⁷) Jednorázovou mzdou jest na př. mzda za nevybranou dovolenou, částka, o kterou dar přesahuje 10.000 Kčs, částka, o kterou odměna za zlepšovací návrh přesahuje 100.000 Kčs, jednorázová prémie, doplatek mzdy za minulá kalendářní léta a pod.

(⁴⁸) Pro otázku zvýšení nebo snížení daně podle §§ 7 a 8 zákona je rozhodným stav v době výplaty jednorázové mzdy.

(⁴⁹) Daň z jednorázové mzdy se vypočítá na příklad takto:

Zaměstnanec ženatý s 1 dítětem s měsíční mzdou	4.000 Kčs,
dostane náhradou za část nevybrané dovolené ve výši	3.000 Kčs.

Na celoroční mzdu 48.000 Kčs připadá daň	4.440 Kčs
a na celoroční mzdu zvětšenou o jednorázovou mzdu, t. j. na 51.000 Kčs daň	4.872 Kčs
a rozdíl	432 Kčs

se srazí při výplatě jednorázové mzdy.

(⁵⁰) Dostane-li poplatník doplatky za několik mzdových období, rozdělí se tyto doplatky na částku připadající na běžný kalendářní rok a na částku připadající na dřívější kalendářní léta. První částka se rozvrhne na jednotlivá měsíční období a takto zjištěné částky se připočtou k jednotlivým měsíčním mzdám. Za každý měsíc se vypočte z tohoto součtu daň a odečte se daň již sražená, zbytek daně se pak srazí při výplatě doplatku. Částka doplatků připadající na dřívější kalendářní léta se zdaní jako jednorázová mzda (odstavce 47 až 49).

Příklad:

Zaměstnanec ženatý s jedním dítětem, má měsíční mzdu 4.000 Kčs. Dne 1. dubna 1953 bude mu plat dodatečně zvýšen za dobu od 1. července 1952, a to o 1.000 Kčs měsíčně. Bude mu tedy vyplacen doplatek za 10 měsíců ve výši 10.000 Kčs. Srážka daně ze mzdy se provede takto:

a) Doplatky za dobu od 1. ledna 1953 do 31. března 1953 v částce 3.000 Kčs se připočtou k výplatám pravidelné mzdy za tuto dobu (k částce 4.000 Kčs měsíčně). Činí tedy celková měsíční mzda v těchto měsících 5.000 Kčs.

Daň ze mzdy na tuto částku připadající činí	490 Kčs,
na dani ze mzdy bylo sraženo z částky 4.000 Kčs	370 Kčs,
tudíž rozdíl v částce	120 Kčs
srazí se z měsíčního doplatku 1.000 Kčs, tedy celkem za měsíc leden až březen 360.— Kčs (3×120 Kčs).	

b) Doplatky za dobu od 1. července 1952 do 31. prosince 1952 v částce 7.000 Kčs zdaní se takto:

pravidelná roční mzda zaměstnancova činí	60.000 Kčs
k tomu uvedené doplatky	7.000 Kčs
celkem	67.000 Kčs.
Roční daň ze mzdy odpovídající této mzdě činí	6.816 Kčs,
roční daň ze mzdy odpovídající pravidelné mzdě 60.000 Kčs činí	5.880 Kčs,
rozdíl v částce	936 Kčs
bude sražen jako daň ze mzdy z částky 7.000 Kčs vyplacené jako doplatek za uplynulý kalendářní rok.	

c) Při doplatku 10.000 Kčs srazí tudíž plátce z částky připadající na běžný rok 360.— Kčs a z částky připadající na uplynulý rok 936 Kčs, celkem tedy Kčs 1.296.

(⁵¹) Přepočet daně podle § 13 odst. 3 zákona — t. zv. sčítování — provede plátce na žádost poplatníkovu jen za mzdové období, v nichž poplatníkovi vyplácel mzdu. Mzdové období, v nichž plátce mzdu nevyplácel (na př. nemoc, bezplatná dovolená a pod.), se při sčítování nezapočítávají. Za dobu, kdy poplatník pobíral v témže roce mzdu od jiného plátce, může další plátce provést sčítování jen na základě potvrzení předchozího plátce o výši vyplacené mzdy a sražené daně. Tabulky daně ze mzdy přepočtené na celý rok může plátce pro sčítování použít, jen nezměnil-li se po celý rok u poplatníka počet vyživovaných osob. Došlo-li ke změně, dělí se úhrn mzdy za sčítovaná období nevyplacené, počtem mzdových období, v nichž byla mzda vyplácena a na takto vypočtenou mzdu se stanoví pro každé mzdové období daň se zřetelem na počet osob, jež v jednotlivém období poplatník vyživoval. Součet takto vypočtených daňových částek tvoří celkovou daňovou povinnost, s kterou plátce porovná sraženou daň. Sčítování lze provést jen ve prospěch poplatníka. Vyplýnula-li by ze sčítování vyšší daň, než jaká byla — ovšem správně — sražená, nelze sčítování provést. O částku, kterou zaměstnancům v důsledku sčítování vrátí, odvede plátce při příštím odvodu daně méně a vyznačí ji na hlášení o dani ze mzdy (odstavce 58). Sčítování daně nutno provést do konce února po uplynutí každého roku.

K § 14 zákona.

(⁵²) Daň, která nebyla sražena, nepředepíše se poplatníkovi, nýbrž plátcí k přímému placení. Nejde tu již o ručení — jako dosud — nýbrž o přímou povinnost plátcovu. Daň předepíše okresní národní výbor příslušný podle sídla plátce.

(⁵³) Jediná výjimka platí pro poplatníky, kteří pobírají mzdu z ciziny, ježto v těchto případech nelze předepsat daň cizozemskému plátcí. Daň se proto předepíše poplatníkovi.

(⁵⁴) Zjistí-li se, že bylo poplatníkovi na dani sraženo více, než mělo být, vrátí okresní národní výbor (finanční referát) poplatníkovi přeplatek na jeho žádost, neuplynuly-li tři roky od konce roku, v němž došlo k výplatě mzdy.

Odpovědnost plátců.**K § 15 zákona.**

(55) Národní a komunální podniky jsou povinny předložit Státní bance československé současně s výběrkou na mzdy příkaz k odvodu sražené daně ze mzdy.

K § 16 zákona.

(56) Okolnosti rozhodné pro dodatečnou srážku daně se posuzují podle zásad vyplývajících z těchto příkladů:

1. Při kontrole daně ze mzdy v srpnu 1953 zjistí okresní okresní národní výbor, že plátec zaměstnanci A nezdělal omylem kvalifikační příplatek. Srazil tak od ledna měsíčně o 100 Kčs méně. Okresní národní výbor předepíše proto plátcovi za uplynulých 7 měsíců částku 700 Kčs k přímému placení. Plátec smí na tuto částku srazit zaměstnanci A pouze 300 Kčs, t. j. za květen, červen a červenec, a zbytek 400 Kčs musí nésti ze svého, neboť od výplaty mzdy za duben a dřívější měsíce uplynulo více než tři měsíce.
2. Při této kontrole zjistí okresní národní výbor, že zaměstnanec B, který byl 1. ledna 1953 ženat a bezdětný, se během ledna rozvedl, což plátcovi neoznámil, takže mu plátec daň srazil, jakoby vyživoval jednu osobu. Tak bylo sraženo od února měsíčně o 90 Kčs méně, než mělo být, tedy celkem za 6 měsíců o 540 Kčs. Plátec může celou tuto částku dodatečně až do konce roku 1956 zaměstnanci srazit, neboť k nesprávné srážce došlo vinou zaměstnance.

K § 17 zákona.

(57) Každý plátec jest povinen — až do další úpravy — uvádět ve mzdových listech (po případě rozdělných do několika listin):

Jméno, příjmení, povolání, datum narození, bydliště, počet osob, které poplatník vyživuje (včetně osob uznávaných navíc podle § 9 zákona), okresní národní výbor příslušný podle poplatníkova bydliště a pro každé mzdové období jeho označení a tyto další údaje:

- a) údaje o odpracované době;
- b) hrubou částku mzdy v hotovosti se všemi příplatky a odměnami (včetně mezd za vyšší výkon, za práci přes čas a za neodpracovaný čas, nikoliv však náhrady služebních výdajů);
- c) hodnotu naturálních požitků;
- d) částku náhrad služebních výdajů, která podléhá dani ze mzdy;
- e) částky osvobozené od daně ze mzdy;
- f) základ pro výpočet sražené daně ze mzdy [součet položek b), c) a d) snížený o položku e)];
- g) srážku daně ze mzdy.

Plátec musí vést o každém poplatníkovi záznamy, z nichž lze zjistit celkové náhrady služebních výdajů vyplacené v každém mzdovém období a částku vyplacenou z titulu náhrad služebních výdajů, která podléhá dani ze mzdy. Okresní národní výbor může však na plátce požadovat, že nemusí některé náhrady služebních výdajů, na př. jízdné, diety až do výše stanovené ministerstvem financí (odstavec 15) a pod. uvádět.

(58) Plátec je povinen na rubu vplatního listku, jímž odvádí sraženou daň uvést, jakou částku úhrnem všem poplatníkům ve mzdovém období srazil.

(59) Plátec jest povinen vydat poplatníkům, kteří o to požádají, po uplynutí kalendářního roku nebo při skončení pracovního poměru nebo při zániku povinnosti vyplácet mzdu, písemné potvrzení o tom, kolik činila v uplynulém

roce, po případě do dne skončení pracovního poměru jeho hrubá mzda a jaká daň mu z ní byla sražena.

Průkazy pro snížení daně.**K § 18 zákona.**

(60) Poplatník je povinen každoročně do konce listopadu prokázat plátcovi pro příští kalendářní rok počet vyživovaných osob a oznámit mu vždy neprodleně všechny změny v počtu těchto osob. Nárok na úlevu podle § 9 zákona stačí prokázat jednou provždy. I v tomto případě jest však poplatník povinen oznámit změny, které by měly vliv na vyšší úlevy.

(61) Plátec jest povinen srazet každému poplatníkovi daň tak, jako by poplatník nevyživoval žádnou osobu (tedy se 40% zvýšením), dokud mu nepředloží průkaz o tom, že a kolik osob vyživuje, po př. jaká sleva mu podle § 9 zákona přísluší.

(62) K předloženému průkazu přihlédne plátec teprve počínaje mzdovým obdobím, následujícím po období, v němž bude průkaz plátcovi předložen. Narodí-li se však poplatníkovi dítě, přihlédne se k němu již pro to mzdové období, v němž se narodilo, avšak jen tehdy, předloží-li poplatník průkaz o jeho narození plátcovi aspoň do jednoho měsíce po narození dítěte. Nepředloží-li poplatník průkaz v této lhůtě, lze k průkazu přihlédnout až ve mzdovém období následujícím po období, v němž byl průkaz předložen.

(63) O způsobu provedení průkazu o počtu osob, které poplatník vyživuje, platí:

- a) pokud jde o státní a jiné veřejné zaměstnance, lze okolnost, jsou-li ženatí a kolik mají nezletilých dětí, seznat z likvidačního listu. Tito zaměstnanci zprošťují se proto povinnosti předkládat ohledně manželky a nezletilých dětí zmíněné potvrzení. Likvidatury výpočtu daň podle stavu, který vyplývá z likvidačního listu;
- b) ostatní zaměstnanci a důchodci předloží plátcovi „listek pro domácnost“ používaný pro výdej potravinových lístků. Z tohoto dokladu seznají zaměstnavatelé, zda je poplatník ženat a kolik má nezletilých dětí. Tento stav poznávají na mzdovém listě každého zaměstnance a vypočtou daň podle počtu těchto osob;
- c) okolnost, zda a kolik dalších osob vyživují, prokáží poplatníci plátcovi předložením potvrzení, které jim vystaví příslušný okresní národní výbor; vzhledem k ustanovení odstavce 30 vystaví však okresní národní výbor toto potvrzení, jen předloží-li mu tyto poplatníci prohlášení, že tyto osoby, na něž se domáhají slevy, nemají vlastní příjmy, přesahující 1.000 Kčs měsíčně. Ohledně studujících však stačí předložit plátcovi potvrzení školy spolu s uvedeným prohlášením;
- d) vdané příjemkyně prokáží okolnost, že jsou vdány, plátcovi předložením „listku pro domácnost“, po případě předloží mu rozhodnutí okresního národního výboru podle odstavce 33, t. j. že se jim přiznává sleva, která přísluší manželovi;
- e) nemohou-li poplatníci předložit „listek pro domácnost“ (na př. důchodce bydlící mimo Prahu má jej předložit Státnímu úřadu důchodového zabezpečení v Praze), vyžádají si na základě „listku pro domácnost“ od okresního národního výboru svého bydliště potvrzení o počtu vyživovaných osob a zašlou je plátcovi;
- f) pro potvrzení použijí okresní národní výbory (finanční referáty) vydaných tiskopisů případně dosud platných tiskopisů vhodně upravených.

(61) Potvrzení o nároku na slevu podle odstavce 63 písm. c), d) a e) vydává okresní národní výbor (finanční referát), příslušný podle poplatníkovy bydliště. Toto potvrzení může vydat okresní národní výbor příslušný podle sídla plátcevy pokladny, vyšle-li do závodu svého zástupce za účelem vydání potvrzení pro všechny zaměstnance závodu.

(65) Opozděné předložení potvrzení může prominouti okresní národní výbor, příslušný podle bydliště poplatníkovy, nepřesahuje-li zmeškaná lhůta 6 měsíců; v ostatních případech rozhoduje krajský národní výbor.

(66) Pro rok 1953 budou průkazy o počtu vyživovaných osob (§§ 7 až 9 zákona) pokládány za včas podané, budou-li předloženy plátcům do konce března 1953.

(67) Podle § 8 odst. 5 zákona smí v případech, kde poplatník pobírá mzdu současně od více plátců, k vyživovaným osobám přihlížeti pouze jeden plátec a poplatník může nárok na uznání vyživovaných osob a na úlevu podle § 9 zákona uplatnit pouze u jednoho plátce. Proto smí plátec k průkazům předloženým podle předchozího odstavce přihlídnout, jen podepíše-li poplatník prohlášení tohoto znění:

„Prohlašuji, že jsem u žádného jiného plátce neuplatnil nárok na uznání mnou vyživovaných osob, ani nárok na úlevu podle § 9 zákona o dani ze mzdy a že jsem si vědom trestních následků, kdyby toto prohlášení neodpovídalo pravdě.“

Toto prohlášení lze učinit též hromadně formou konsignace, kterou zaměstnanci podepíší.

Kontrola daně ze mzdy.

K § 19 zákona.

(68) Okresní národní výbory jsou povinny provést každoročně kontrolu nejméně jednou u všech plátců svého obvodu. Krajské národní výbory dohlížejí na to, zda byla kontrola všude provedena a s jakým výsledkem.

(69) Okresní národní výbor zjistí při kontrole úhrnnou částku daně, o kterou bylo v závodě na dani sraženo méně, než mělo být, a předepíše ji ihned plátcům k přímému placení. V příloze platebního výměru vyčíslí, u kterých zaměstnanců a o jakou částku bylo sraženo méně. Přitom zvlášť vyčíslí částky připadající na poslední 3 měsíce.

(70) K zajištění správného sražení daně ze mzdy vede každý okresní národní výbor (finanční referát) katastr plátců. V součinnosti s okresním národním pojišťovnou jej pravidelně kontroluje a doplňuje.

Závěrečná ustanovení.

K § 25 zákona.

(71) Všechny mzdy vyplacené po 31. prosinci 1952 podléhají nové dani ze mzdy bez ohledu na to, za kterou dobu se vyplácejí. Nové dani podléhají tedy i doplatky mzdy, mzdy za vyšší výkony a za práci přes čas, náhrada za nevybranou dovolenou atd., i když se týkají roku 1952 nebo dřívějších let. Jediné mzdy vyplacené za rok 1952 a léta dřívější do 25. ledna 1953 se zdaňují jako příjem roku 1952 ještě podle předpisů zákona č. 109/1947 Sb., o dani ze mzdy.

Účinnost.

(72) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; platí též pro zdanění mezd vyplacených před tímto dnem na rok 1953.

Ministr:

Kabeš v. r.

370.

vyhláška ministra financí

ze dne 28. prosince 1952.

kteou se provádí zákon o domovní dani.

Ministr financí stanoví podle § 20 odst. 2 zákona č. 80/1952 Sb., o domovní dani (dále jen „zákon“ a „daň“):

§ 1.

Z čeho se daň platí.

(1) Daň se platí ze všech budov obytných i provozních zřízených k trvalým účelům. Budovou se rozumí každé stavení, i když je zřízeno v zemi. Daň se platí také z budov, kterých se používá jen po část roku (na př. z chat). Za provozní se považují budovy (jejich části), které slouží zejména výrobě, obchodu nebo poskytování služeb (továrny, sklady, obchodní a správní budovy, dílny, místnosti manipulační, lázeňské budovy a pod.).

(2) Daň se neplatí z budov zřízených toliko k přechodným účelům, na př. z budov postavených na dobu provádění určité stavby (staveništní zařízení, kantiny), z pavilonů, které se po skončení výstavy nebo veletrhu odklízí, z hudebních pavilonů, z prodejních stánků na veřejném prostranství, z kabin na břehu řek a pod.

§ 2.

Kdo daň platí.

(1) Daň platí i cizinci.

(2) Dojde-li ke změně v osobě vlastníka budovy během kalendářního roku, platí dosavadní poplatník daň do konce kalendářního čtvrtletí, v němž vlastnické právo bylo převedeno nebo přešlo, avšak případný přeplatek daně se započítá na daňovou povinnost nového poplatníka. To platí také při převodech správy budov mezi hospodářskými organizacemi (§ 4 odst. 1 písm. b) zákona).

(3) Patří-li budova společně jednotlivci (spoluvlastníkům) a státu, jsou pro povinnost k placení daně rozhodné jejich vlastnické podíly; přitom pro jednotlivce (fysické osoby) platí ustanovení § 4 odst. 2 zákona.

(4) Přísluší-li k budově právo požívání, stihají poživatelé povinnosti uložené touto vyhláškou vlastníku budovy.

§ 3.

Osvobození.

(1) Od daně jsou osvobozeni

- budovy (též obytné) ústředních úřadů a jejich hlavních správ, ostatních úřadů, národních výborů, soudů, zařízení a organizací hospodářských podle rozpočtů, které jsou součástí státního rozpočtu;
- budovy cizích států užívané diplomatickými zástupci a konsuly z povolání pověřenými u vlády republiky Československé, pokud trvá vzájemnost;
- budovy a jejich části, kterým přísluší osvobození podle mezinárodních smluv a dohod;
- budovy Československého Červeného kříže beze zřetele, k jakému účelu se jich užívá;
- památné budovy, jichž nikdo neužívá;

- f) budovy sloužící převážně veřejné dopravě včetně místností sloužících jako služební byty v rozsahu stanoveném v odstavci 4 a místností, v nichž se cestujícím podává občerstvení;
- g) budovy jednotných zemědělských družstev i jiné budovy, které slouží výlučně nebo převážně zemědělskému hospodářství, ať již toto hospodářství podléhá zemědělské dani nebo je od ní osvobozeno, vždy však s výjimkou domů obytných;
- h) budovy (části budov) sloužící účelům státní správy;
- ch) budovy (části budov) sloužící ubytování vojska, útvarů Sboru národní bezpečnosti a Pohraniční stráže;
- i) budovy (části budov) sloužící dobrovolným organizacím k účelům správním nebo tělocvičným;
- j) budovy (části budov), pokud slouží veřejné bohoslužbě církví a náboženských společností, na které se vztahuje zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, a vládní nařízení č. 219 až 223/1949 Sb., nebo jako úřadovny osob pověřených duchovní správou církví a náboženských společností;
- k) budovy hřbitovní.

(2) Za památné budovy se považují budovy, které byly státním památkovým ústavem za takové uznány a jejichž konzervace byla uznána za nutnou v zájmu obecném; nezáleží na tom, kdo nese náklady konzervace.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e), h) až k) přísluší budovám, které nejsou osvobozeny podle odstavce 1 písm. a).

(4) Budovám (částem budov) uvedeným v odstavci 1 písm. b), c), e) až i) a k) přísluší osvobození od daně, i když jsou v nich služební byty zaměstnanců orgánů, organizací nebo podniků v rozsahu nutném pro účel, pro který se osvobození přiznává.

(5) Osvobození se nevztahuje na budovy nebo jejich části, uvedené v odstavci 1 písm. f) až k), které jsou k účelům tam uvedeným pronajaty za úplatu.

(6) K osvobozením podle odstavce 1 písm. a) až d), g), j) a k) přihlíží národní výbor z úřední povinnosti; orgány nebo organizace spravující budovy jsou však na výzvu národního výboru povinny prokázat skutečnosti odůvodňující osvobození. O osvobození budov uvedených v odstavci 1 písm. e), h), ch) a i) rozhodne národní výbor na žádost, která musí být podána ve lhůtách stanovených pro přiznání a doložena potřebnými doklady nebo jinak osvědčena. Totéž platí o osvobození budov podle odstavce 1 písm. f); je-li však budova sloužící veřejné dopravě ve vlastnictví státu, přihlíží se k osvobození z úřední povinnosti.

§ 4

Vznik a zánik daňové povinnosti.

(1) Z budov nově postavených platí daň

- a) hospodářské organizace od počátku kalendářního čtvrtletí následujícího po dni, kdy došlo k začítování hodnoty budovy v účetní evidenci na účtě základních prostředků;
- b) družstva od počátku kalendářního čtvrtletí a ostatní poplatníci od počátku měsíce následujícího po dni, kterého se začalo obytné budovy užívat nebo kterého byl v provozní budově zahájen i jen částečný provoz podniku

Daň za zbývajících čtvrtletí, po případě měsíce běžného roku se platí poměrnou částí roční daně.

(2) Daň přestanou platit

- a) hospodářské organizace počínajíc koncem kalendářního čtvrtletí, ve kterém u budovy nastal důvod osvobození nebo hodnota budovy zničená (zaniklá) nebo vyklizená za účelem zbourání byla v účetní evidenci odeprána s účtu základních prostředků;
- b) družstva počínajíc koncem kalendářního čtvrtletí a ostatní poplatníci koncem měsíce, ve kterém budova zanikla nebo byla za účelem zbourání vyklizená nebo u ní nastal důvod osvobození.

Přeplatek připadající na čtvrtletí nebo měsíce, za které se daň již neplatí, se poplatníkovi na žádost vrátí.

Základ a sazba daně.

Budovy pronajaté.

§ 5.

(1) Z budov zcela nebo částečně pronajatých se daň platí z nájemného nebo z ceny užívání nebo z jejich součtu v běžném kalendářním roce.

(2) Byla-li budova (její část) pronajata po část roku, započítá se do základu daně nájemné jen za dobu, po kterou byla pronajata.

(3) Nájemným se rozumějí veškerá plnění v penězích, v naturáliích, v pracovních výkonech nebo jiných majetkových výhodách za přenechání užívání budovy, její části nebo nádvoří, po případě domovní zahrady a u obytných budov i za užívání jejich příslušenství.

(4) Plnění v naturáliích nebo v pracovních výkonech se ocení podle skutečných, v místě obvyklých cen.

(5) Příslušenstvím obytné budovy jsou věci a zařízení, které náležejí vlastníkovi budovy a jichž se s budovou trvale užívá; jsou to na př. zařízení osvětlovací, zdviže, výkladní skříně a pod.

(6) Částky, které podle § 23 zákona jsou součástí nájemného, započítají se do základu daně ve výši podle posledního pravoplatného ročního předpisu příslušné dávky nebo poplatku.

(7) Částky, které dosud vybíral vlastník (trvalý uživatel) budovy jako poplatek za odvoz popela a smetí, jsou součástí nájemného (§ 23 zákona), jen obstarával-li národní výbor odvoz bez zvláštního technického zařízení, na př. obyčejnými povozy bez zvláštních popelových nádob.

(8) Součástí nákladů spojených s výkonem prací domovníkových a odměny za tyto práce (§§ 8 a 9 zákona č. 4/1949 Sb., o pracovním poměru domovníckém), jejichž náhrada nepatří podle § 5 odst. 4 písm. d) zákona do nájemného, je i pojistné placené poplatníkem jako zaměstnavatelem domovníka podle předpisů o národním pojištění. Náhrada uvedených nákladů a odměny nepatří do nájemného, i když část domovníkových prací (ať domovníckých či jiných) vykonává z příkazu vlastníka nebo jeho zástupce osoba, která není v pracovním poměru domovníckém.

(9) Je-li nájemné smlouveno včetně náhrady výdajů uvedených v § 5 odst. 4 zákona, po případě některých z těchto výdajů, může si poplatník odečíst od základu daně placené v běžném roce částky, o kterých může doklady prokázat, že je zaplatil na úhradu těchto výdajů za celou budovu v minulém roce.

(10) Náhradu jiných než v § 5 odst. 4 zákona uvedených výdajů spojených se správou budovy nelze od základu daně odečítat; zejména nelze odečítat peněžitou náhradu za naturální byt pro domovníka (§ 7 odst. 2 zákona č. 4/1949 Sb.), výdaje za osvětlování schodiště, chodeb a jiných prostorů v budově, přístupných nájemníkům nebo jiným osobám, úplatu za čištění komínů, úplatu za elektrický proud pro zdviž a pod.

(11) Je-li nájemné nedobytné, může národní výbor základ daně úměrně snížit.

§ 6.

(1) Z ceny užívání se daň vypočítává,

- jsou-li části budovy užívány poplatníkem nebo přenechány jiným osobám k užívání zdarma nebo za nájemné nižší než v místě obvyklé nebo bylo-li z nich nájemné prominuto.
- přenechávají-li se v budově, která je zcela nebo zčásti pronajata, zaměstnancům poplatníka (na př. domovníkovi) zdarma nebo za plat včítaný do mzdy byty deputátní, služební a naturální;
- jsou-li budovy nebo části budov přenechány k trvalému či přechodnému ubytování i s bytovým zařízením za jednotnou úplatu (na př. hotely, pensiony, noclehárny a pod.);
- přenechávají-li se k užívání budovy nebo části budov zároveň s jinými majetkovými předměty nebo právy za jednotnou úplatu.

(2) Cena užívání se zjistí srovnáním s pronajatými budovami (částmi budov) stejného druhu, nebo není-li jich, s pronajatými budovami (částmi budov) podobného druhu v témže místě. Přitom se přihlíží k poloze, účelu a velikosti budovy nebo její části, k jejímu vybavení a k ostatním okolnostem, které mají vliv na výši nájemného. V případě odstavce 1 písm. c) považuje se za cenu užívání jednotná úplata snížená o přiměřenou částku připadající na úplatu za užívání nábytku, zařízení nebo za posluhu, nejvýše však o 50%.

(3) Domovní je zahrada související s pozemkem, na němž je budova, i když je souvislost přerušena veřejnou komunikací; za domovní se však nepovažuje zahrada patřící k zemědělskému hospodářství, které je podrobena zemědělské dani anebo by bylo této dani podrobena, kdyby nebylo osvobozeno.

(4) Cena užívání budovy nebo její části se zvyšuje z důvodu užívání domovní zahrady o 100% až 800%, jen je-li uživatel budovy nebo její části uvedený v odstavci 1 písm. a) nebo b) zároveň výlučným uživatelem domovní zahrady a je-li výměra domovní zahrady větší než 1000 m². Při určení procenta zvýšení ceny užívání budovy nebo její části se přihlíží zejména k velikosti a poloze zahrady (na rovině, na svahu a pod.); procento zvýšení navrhne poplatník v přiznání a podle toho daň vypočítá.

(5) Užívá-li domovní zahrady poplatník, který neuvádí zároveň budovy nebo její části, započítá se do základu daně z důvodů užívání domovní zahrady částka, které by se dosáhlo pronájem zahrady. Totéž platí, užívá-li domovní zahrady jiná osoba, která neuvádí zároveň budovy nebo její části a které poplatník přenechal domovní zahradu k užívání zdarma nebo za nájemné zřejmě nižší než v místě obvyklé.

§ 7.

Budovy nepronažaté.

(1) Zastavěnou plochou je plocha skutečně pokrytá budovou; plocha garáže, prádelny a pod. se k zasta-

věné ploše připočítá, jsou-li taková stavení mimo hlavní budovu. Plocha kůlny na palivo a na drobná hospodářská zvířata, dále mezery mezi budovami, nádvorí (dvorky) a cesty se do zastavěné plochy nevčítají.

(2) Pro sazbu daně je rozhodný počet obyvatel obce zjištěný posledním sčítáním lidu. Ministerstvo financí může na návrh místního národního výboru nebo národního výboru vyššího stupně zařadit obec do jiné sazby daně, jestliže počet obyvatel v obci podstatně převyší hranici rozhodnou pro dosavadní sazbu daně nebo pod ni klesne.

(3) Seznam lázeňských míst, v nichž se daň platí sezbou stanovenou v § 8 odst. 1 písm. e) zákona, vyhlásí ministerstvo financí.

(4) Za patrovou budovu se nepovažuje budova s podkrovím (mansardou), jehož podlahová plocha nedosahuje poloviny výměry zastavěné plochy.

(5) Při zvýšení daně z obytné budovy s domovní zahradou (§ 6 odst. 3) přihlíží národní výbor k velikosti a poloze zahrady (na rovině, na svahu a pod.); daň se však nezvyšuje, nepřesahuje-li výměra domovní zahrady 1000 m².

(6) Za zvlášť dobře vybavené obytné budovy se považují budovy, v nichž jsou uzavřené bytové jednotky s ústředním nebo etážovým topením, s elektrickými nebo plynovými sporáky patřícími k budově a pod.

(7) Při zvýšení daně z budovy s domovní zahradou, patrové nebo zvlášť dobře vybavené (§ 8 odst. 4 zákona) přihlíží národní výbor též k poloze budovy v obvodu obce; zvýšení daně navrhne poplatník v přiznání a podle toho daň vypočítá.

§ 8.

Změna zdanění.

(1) Nastanou-li během kalendářního roku u budovy podrobené dani z budov pronajatých (§ 5 zákona) podmínky pro placení daně z budov nepronažatých (§ 7 zákona), platí se daň z budov nepronažatých poměrnou částí roční daně připadající na čtvrtletí zbývajících po změně užívání do konce kalendářního roku. Tato daň je splatná do 15. dne prvního měsíce následujícího po změně užívání, dojde-li k takové změně po 15. květnu běžného roku.

(2) Nastanou-li během kalendářního roku u budovy podrobené dani z budov nepronažatých (§ 7 zákona) podmínky pro placení daně z budov pronajatých (§ 5 zákona), použije se obdobně ustanovení odstavce 1. s výjimkou ustanovení o splatnosti daně. Splatnost daně řídí se v tomto případě ustanovením § 16 odst. 1 zákona. Změna zdanění nenastane, byla-li budova částečně pronajata nejvýše po dobu tří měsíců v běžném kalendářním roce.

§ 9.

Budovy hospodářských organizací a družstev.

(1) Do základu daně nepatří hodnota domovních zahrad a pozemků zastavěných budovami a u provozních budov také hodnota nádvorí, vozovek, nadzemního a podzemního vybavení, jako jsou vysoké pece, Martinské pece, tovární komíny stojící na samostatném základě, těžní věže, ohrady, studně, mimo budovu vedené kanalisace, vodovodní nebo jiné potrubí a pod.

(2) Z budov nově postavených a z budov, které během kalendářního roku přejdou nebo jsou převedeny do správy (trvalého užívání) hospodářské organizace nebo do vlastnictví (trvalého užívání) družstva, se daň v tomto roce vypočítá z hodnoty, kterou se budova po prvé uvede v aktivech rozvahy (u hospodářských organizací v položce základních prostředků).

§ 10.

Přiznání.

(1) Poplatník je povinen dát přiznání k dani z budov pronajatých (§ 5 zákona) podepsat nájemníkům, kteří svými podpisy potvrdí správnost přiznané výše nájemného. K přiznání je povinen připojit doklady o výdajích uvedených v § 5 odst. 4 zákona.

(2) Okolnosti rozhodné pro vybrání daně, které musí poplatník podle § 14 odst. 1 zákona přiznat, jsou na př. změny ve vlastnických a nájemních poměrech, zejména v osobách nájemníků nebo ve výši nájemného, ve způsobu užívání budovy, v účelu, pro který byla budova (její část) od daně osvobozena a pod. Změny v částkách odčitatelných podle § 5 odst. 9 je poplatník povinen přiznat do 15. ledna každého roku.

(3) Spoluvlastníci budovy oznámí národnímu výboru společného zmocněnce; oznámení se podává zároveň s přiznáním, jinak po nastalé změně ve vlastnických poměrech. Neoznáme-li spoluvlastníci společného zmocněnce, je národní výbor oprávněn považovat kteréhokoli spoluvlastníka za zmocněnce ostatních; jeho jméno sdělí ostatním spoluvlastníkům.

(4) Hospodářská organizace podává společně přiznání pro všechny své budovy ležící v obvodu působnosti téhož místního národního výboru; totéž platí pro družstva.

§ 11.

Vyměření daně.

(1) Z budov v obcích do 2.000 obyvatel může národní výbor vyměřit daň, která nebyla poplatníky správně vypočtena, hromadně seznamem. Seznam vyloží místní národní výbor po dobu 30 dnů k veřejnému nahlédnutí. Počátek, doba a místo vyložení seznamu se vyhlásí způsobem v místě obvyklým.

(2) Vyměření daně platebním výměrem nebo seznamem není splatnost daně dotčena. Daň je tedy i v tomto případě splatná ve lhůtách stanovených v § 16 odst. 1 a 2 zákona. To platí také o dani zvýšené podle § 14 odst. 2 zákona.

§ 12.

Místní příslušnost.

Národní výbor vybírá daň z budov, které jsou v obvodu jeho působnosti.

§ 13.

Zaokrouhlení.

(1) Základ daně stanovené v procentech se zaokrouhluje nahoru na částku dělitelnou stem.

(2) Daň (zvýšená daň a penále, §§ 14 a 16 zákona) se zaokrouhluje nahoru na celé Kčs.

§ 14.

Účinnost.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:
Kabeš v. r.

371.

VYHLÁŠKA
ministra financí

ze dne 28. prosince 1952

o odvádění nájemného z budov na zvláštní účty
u státních spořitelen.

Ministr financí stanoví v dohodě s ministrem vnitra podle § 20 odst. 3 zákona č. 80/1952 Sb., o domovní dani (dále jen „zákon“):

§ 1.

(1) Vlastník (spoluvlastníci) budovy, z níž nájemné placené v penězích přesahuje k 1. lednu 1953 ročně celkem 15.000 Kčs (dále jen „vlastník“), je povinen založit k tomuto dni u úřadovny státní spořitelny (nikoli však u jednatele), v jejímž obvodu je budova, zvláštní účet nájemného. Zvýší-li se nájemné z budovy po 1. lednu 1953 tak, že nájemné placené v penězích bude činit ročně celkem více než 15.000 Kčs, je vlastník povinen založit zvláštní účet nájemného do 10. dne v měsíci, v němž je splatné zvýšené nájemné, a odvádět na něj nájemné, které po zvýšení vybere. Patří-li vlastníku více budov, z nichž nájemné placené v penězích přesahuje z každé ročně celkem 15.000 Kčs, založí pro každou takovou budovu samostatný účet. Zvláštní účty nájemného se vedou bezúročně.

(2) Povinnost stanovenou v odstavci 1 mají jen vlastníci jednotliví (fysické osoby) v obcích nad 2.000 obyvatel, a to i když jsou cizinci. U budov patřících devisovým cizozemcům mají povinnost stanovenou v odstavci 1 jejich tuzemští zmocněnci (tuzemští správci nemovitostí). Pro budovy, které jsou v národní správě nebo ve svěřené správě socialistických právnických osob, po případě v operativní nebo národní a svěřené správě zároveň, se zvláštní účty nájemného nezakládají.

(3) Pro povinnost stanovenou v odstavci 1 je rozhodná výše nájemného z celé budovy, i když je budova ve spoluvlastnictví několika fyzických osob. Patří-li budova společně jednotlivému vlastníku (spoluvlastníkům) a státu nebo osobě, kterou nestihají povinnosti stanovené v této vyhlášce, je pro tuto povinnost rozhodná výše nájemného připadající na vlastnický podíl jednotlivého vlastníka (všech jednotlivých spoluvlastníků).

(4) Je-li budova ve spoluvlastnictví více osob, oznámí spoluvlastníci spořitelně při založení zvláštního účtu nájemného společného zmocněnce. Jinak je spořitelna oprávněna považovat kteréhokoli spoluvlastníka za zmocněnce ostatních; jeho jméno sdělí spořitelna ostatním spoluvlastníkům.

(5) Spořitelně je třeba oznámit popisné číslo budovy a obec, po případě městskou čtvrť, označení ulice a orientační číslo budovy, dále jméno a adresu vlastníka (všech spoluvlastníků s uvedením výše spoluvlastnických podílů) a po případě jméno a adresu zmocněnce.

(6) Založení zvláštního účtu nájemného je vlastník povinen oznámit všem nájemníkům v budově.

(7) Vlastník, který založil zvláštní účty nájemného u několika spořitel, je povinen oznámit každé z nich, u kterých spořitel založil zvláštní účty nájemného a pro které budovy (popisná čísla).

(8) Přísluší-li k budově právo požívání, stihají poživatelé povinnosti uložené touto vyhláškou vlastníku.

§ 2.

(1) Nájemným podle § 1 se rozumí vše, co uživatel platí vlastníku v penězích za přenechání užívání budovy nebo její části, po případě nádvoří nebo domovní zahrady.

U budov obytných patří do nájemného také úplata za užívání příslušenství budovy. Do nájemného patří dále peněžité částky, které dosud vybíral vlastník jako dávku z nájemného nebo z používaných místností (dávku ze zastavěných ploch) a poplatek za čištění města (poplatek za odvoz popela a smetí, je-li odvoz obstaráván národním výborem bez zvláštního technického zařízení, na př. obyčejnými povozy), a to ve výši podle posledního pravoplatného ročního předpisu příslušné dávky nebo poplatku.

(2) Je-li budova nebo část budovy přenechána k trvalému či přechodnému ubytování i s bytovým zařízením za jednotnou úplatu (na př. pension), je nájemným za budovu nebo její část podle odstavce 1 cena užívání zjištěná podle předpisů o stanovení základu domovní daně*). To platí také, přenechá-li se budova nebo část budovy zároveň s jinými majetkovými předměty nebo právy k užívání za jednotnou úplatu.

(3) Do nájemného podle odstavce 1 nepatří a na zvláštní účet nájemného se neodvádí cena užívání bytu obývaného vlastníkem (spoluvlastníkem), domovníkem nebo osobou, která užívala bytu prokazatelně zdarma již před 1. lednem 1953. Do nájemného však patří úplata placená domovníkem za větší byt, než jaký mu jako nájemník přísluší. Přenechá-li vlastník část svého bytu i s bytovým zařízením za jednotnou úplatu, nepatří tato úplata do nájemného.

(4) Do nájemného nepatří náhrada

- a) výdajů za dodávku vody a používání stok;
- b) výdajů za ústřední nebo dálkové topení a za dodávku teplé vody (úplata za palivo nebo páru a mzda topiče);
- c) úplaty (poplatku) za odvoz popela a smetí (pevných odpadků nebo splašků) obstarávaný komunálním nebo jiným podnikem nebo zvláštním zařízením národního výboru (na př. pomocí sběrných nádob, voznic a pod.);
- d) nákladů spojených s výkonem prací domovníkových a odměny za tyto práce (§§ 8 a 9 zákona č. 4/1949 Sb., o pracovním poměru domovníkem) včetně pojistného placeného vlastníkem jako zaměstnavatelem domovníka podle předpisů o národním pojištění, jakož i peněžité náhrady za naturální byt pro domovníka (§ 7 odst. 2 zákona č. 4/1949 Sb.).

(5) Je-li nájemné smlouveno včetně náhrady výdajů uvedených v odstavci 4, po případě některých z těchto výdajů, může si vlastník při odvádění nájemného za běžný rok odečíst částky, o kterých může doklady prokázat, že je zaplatil na úhradu těchto výdajů za celou budovu v minulém roce. Náhradu výdajů uvedených v odstavci 4 písm. d) lze odečíst, i když část domovníkových prací (ať domovníkových či jiných) vykonává z příkazu vlastníka nebo jeho zástupce osoba, která není v pracovním poměru domovníkem. Částky, které se podle tohoto odstavce od nájemného odečítají, nejsou součástí nájemného a proto se k nim nehledí při rozhodování o tom, má-li být založen zvláštní účet nájemného. Tyto částky se také na tento účet neodvádějí.

(6) Roční částky náhrady výdajů, které podle odstavce 4 do nájemného nepatří, rozdělí vlastník pro odečtení podle odstavce 5 na čtvrtletí; to neplatí o výdajích, které musí být uhrazeny pololetně nebo ročně předem.

(7) Náhradu jiných než v odstavci 4 uvedených výdajů spojených se správou budovy nelze od nájemného odečítat; zejména nelze odečítat výdaje za osvětlování schodišť, chodeb a jiných prostorů v budově, přístupných nájemníkům nebo jiným osobám, úplatu za čištění komínů, úplatu za elektrický proud pro zdviž a pod.

§ 3.

Nájemníci budov (jejich částí), pro něž byl založen zvláštní účet nájemného, jsou povinni platit vlastníkově nájemné (včetně částek vybíraných dosud jako dávky a poplatky uvedené v § 2 odst. 1), čtvrtletně nebo měsíčně, a to vždy předem, třebaže bylo nájemní smlouvou sjednáno placení pozadu. Ujednání o snížení nebo prolnutí dosavadního nájemného jsou neplatná.

§ 4.

(1) Vlastník je povinen odvádět vybrané čtvrtletní nebo měsíční nájemné (§ 2) spořitelně na zvláštní účet nájemného do 10. dne v měsíci, ve kterém jsou nájemníci povinni zaplatit nájemné. Vlastník je povinen odvést i tu část nájemného připadajícího na příslušné čtvrtletí (měsíc), kterou si nájemník s jeho souhlasem srazil z nájemného jako protipohledávku nebo kterou zaplatil jako nájemné za dobu od 1. ledna 1953 před tímto dnem; tuto povinnost vlastník nemá, bylo-li sražené nebo předem zaplacené částky prokazatelně použito před účinností této vyhlášky na opravu budovy (§ 10 odst. 1).

(2) Je-li nájemné, které vlastník vybral (odstavec 1), vyšší než součet splatné části domovní daně a částky, která má být převedena na účet oprav (30% nájemného, § 7 odst. 3), může si vlastník z rozdílu mezi vybraným nájemným a uvedeným součtem před odvedením nájemného zadržet na úhradu výdajů uvedených v § 11 odst. 1 písm. a) částku přiměřenou očekávaným výdajům, nejvýše však 2.000 Kčs čtvrtletně. Nejpozději do konce lhůty pro odvedení nájemného za další čtvrtletí (i když se nájemné odvádí měsíčně) je vlastník povinen spořitelně prokázat výši výdajů podle § 11 odst. 1 písm. a) v předcházejícím čtvrtletí. V každém dalším čtvrtletí může si vlastník na úhradu těchto výdajů zadržet z rozdílu mezi vybraným nájemným a součtem částek uvedených v první větě tohoto odstavce částku přiměřenou výdajům očekávaným v tomto čtvrtletí, nejvýše však částku rovnající se skutečným výdajům v předcházejícím čtvrtletí, neustanoví-li spořitelna jinak. Národní výbor spravující domovní daň může vlastníkově odejmout právo zadržet si uvedenou částku, je-li nebezpečí jeho zneužití.

(3) Vlastník odpovídá za správné a včasné vybrání a odvedení nájemného. Nezaplatí-li mu nájemníci nájemné ani po jeho upomínce včas tak, aby je mohl odvést ve lhůtě stanovené v odstavci 1, oznámí jejich jména a částku nezaplaceného nájemného národnímu výboru spravujícímu domovní daň zároveň s odvedením vybraného nájemného, což ho však nezabavuje povinností postarat se o řádné vydobytí dlužného nájemného. Vydobyté dlužné nájemné musí odvést spořitelně do tří dnů po obdržení.

§ 5.

(1) Vlastník je povinen zaslat spořitelně, u níž je založen zvláštní účet nájemného, a národnímu výboru spravujícímu domovní daň výpočet nájemného (§ 2) a domovní daně, a to na předepsaném tiskopise a ve lhůtě, ve které má podle zákona podat národnímu výboru přiznání k domovní dani. Při změně ve výši nájemného nebo částek odpočitatelných podle § 2 odst. 5 zašle vlastník spořitelně a národnímu výboru ve lhůtě stanovené pro podání přiznání k domovní dani nový výpočet.

(2) Národní výbor přezkouší výpočet nájemného; neodpovídá-li výpočet ustanovení § 2, stanoví výměrem výši nájemného, které se má na zvláštní účet nájemného odvádět, a po případě lhůtu, do které musí být dodatečně odveden rozdíl za uplynulou dobu. O tom vyrozumí také spořitelnu.

*) § 6 odst. 2 vyhlášky č. 870/1952 Ú. 1.

§ 6.

Nesplní-li vlastník povinnosti uložené mu ustanovením § 12 zákona a touto vyhláškou, učiní národní výbor potřebná opatření.

§ 7.

(1) Spořitelna uhradí bez zvláštního příkazu v zákonných lhůtách ze zvláštního účtu nájemného především domovní daň, a to ve výši uvedené v příznání, po případě v platebním výměru národního výboru, jehož opis zašle národní výbor spořitelně.

(2) Okresní národní výbor může spořitelně uložit, aby z částek odvedených po doručení tohoto jeho rozhodnutí na zvláštní účet nájemného uhradila po zaplacení domovní daně dědické dávky (dědickou daň a s ní souvisící nemovitostní poplatek), vyměřené vlastníkovi (spoluvlastníkovi) z budovy (její části), pro kterou je zvláštní účet nájemného založen. Podmínkou je, že dlužné dědické dávky nelze s úspěchem vymáhat z jiného majetku nebo příjmu vlastníka (spoluvlastníka). Nemá-li vlastník (spoluvlastník) jiný příjem než výnos z budovy, nesmí být úhrada dědických dávek na újmu úhrady výdajů spojených se správou budovy (§ 11 odst. 1 písm. a) a nezbytných oprav budovy.

(3) Spořitelna zřídí vlastníku účet oprav jako podúčet zvláštního účtu nájemného. Na tento účet převede bez zvláštního příkazu 30% nájemného (§ 2). Nedosahuje-li odvedené nájemné po zaplacení domovní daně a případných dědických dávek uvedené částky, převede spořitelna na účet oprav celý zbytek.

(4) Spořitelna zašle národnímu výboru spravujícímu domovní daň seznam zvláštních účtů nájemného, které byly u ní založeny. Témuž národnímu výboru sděluje také jména vlastníků, kteří neodvádějí nájemné na založený zvláštní účet nájemného vůbec nebo v plné výši nebo včas.

§ 8.

Nestačí-li odvedené nájemné ani na úhradu domovní daně, je poplatník povinen zaplatit nedoplatek daně národnímu výboru přímo.

§ 9.

Národní výbor spravující domovní daň může stanovit výjimky z ustanovení § 7 odst. 3, a to podle směrnic, které vydá ministerstvo financí.

§ 10.

(1) Z účtu oprav uvolňuje spořitelna částky potřebné na úhradu nákladů na opravy budovy (stavební údržbu, generální opravu nebo stavební úpravu) na příkaz vlastníka opatřený písemným souhlasem národního výboru spravujícího domovní daň nebo na příkaz tohoto národního výboru i bez souhlasu vlastníka. Souhlasu národního výboru s příkazem vlastníka není třeba, nepřesahuje-li účet za opravy jednotlivě 500 Kčs.

(2) Z účtu oprav se nehradí výdaje za drobné opravy a obyčejné náklady spojené s užíváním, které má nést nájemník (§ 388 obč. zák.) nebo jiný uživatel.

§ 11.

(1) Z části nájemného, která zbude na zvláštním účtu nájemného po zaplacení domovní daně a případných dědických dávek a po převodu částky uvedené v § 7 odst. 3 na účet oprav, proplatí spořitelna, nejde-li o případy uvedené v § 13 odst. 1 a 2 zákona, po předložení příslušných dokladů

(faktur, platebních výměrů a pod.) tyto vlastnickovy závazky:

- a) jiné než v § 2 odst. 4 uvedené výdaje spojené se správou budovy, jako jsou výdaje za osvětlování schodiště, chodeb a jiných prostorů v budově, přístupných nájemníkům nebo jiným osobám, úplata za čištění komínů, úplata za elektrický proud pro zdviž, pračku a jiná domovní zařízení používaná nájemníky, výdaje spojené s vymáháním dlužného nájemného, pojistné za pojištění proti škodám požárním nebo z vodovodu, výdaje spojené se stavební údržbou, pokud je nelze uhradit podle § 10 odst. 1, a pod.;
- b) dlužné daně, dávky a poplatky;
- c) závazky z pohledávek peněžních ústavů;
- d) jiné než pod písm. a) až c) uvedené závazky vůči socialistickým právníkům osobám, pokud jsou v hospodářské souvislosti s budovou.

(2) Volně může vlastník použít částky, která zbude na zvláštním účtu nájemného, osvědčí-li potvrzením nebo čestným prohlášením, že nemá splatné závazky uvedené v odstavci 1 písm. b) až d); je-li několik spoluvlastníků, může svého podílu na uvedeném účtu volně použít pouze spoluvlastník, který tuto skutečnost osvědčí. Týmž způsobem je vlastník povinen osvědčit, zda a jaké částky mu byly v běžném kalendářním roce již uvolněny z jeho ostatních zvláštních účtů nájemného. Ze zvláštního účtu nájemného, a má-li vlastník více takových účtů, ze všech těchto účtů lze však ročně uvolnit celkem nejvýše částku 20 000 Kčs (5 000 Kčs čtvrtletně); to platí i tehdy, je-li budova ve spoluvlastnictví několika osob. Vyšší částku lze uvolnit, předloží-li vlastník písemný souhlas národního výboru spravujícího domovní daň. Národní výbor udělí souhlas k výplatě vyšší částky než 20 000 Kčs (5 000 Kčs), jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele, zejména je-li vlastník (několik spoluvlastníků) svou výživou převážně odkázán na výnos z budovy. Částky použité na úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 se do roční částky 20 000 Kčs (čtvrtletní částky 5 000 Kčs) nepočítají.

(3) Částky uvedené v odstavci 2 (20 000 Kčs, po případě 5 000 Kčs) se krátí o roční splátky, které vlastník dostává z vázaných účtů zbytků kupních cen a nájemného podle zvláštních směrnic ministerstva financí o placení soukromníkům socialistickými právníky osobami.

§ 12.

Projednávali se dědictví, jehož předmětem je budova (část budovy), pro kterou byl založen zvláštní účet nájemného, lze z tohoto účtu (z účtu oprav) provádět úhrady (výplaty) uvedené v § 10 a § 11 odst. 1 bez povolení soudu projednávajícího dědictví. Výplaty uvedené v § 11 odst. 2 lze z částky, která zbývá na zvláštním účtu nájemného v den zůstavitelova úmrtí, po případě ze zůstavitelova podílu na této částce, konat jen s povolením soudu projednávajícího dědictví.

§ 13.

(1) Nájemné za I. čtvrtletí nebo za měsíc leden roku 1953 je vlastník povinen odvést na zvláštní účet nájemného odchylkou od ustanovení § 4 odst. 1 nejpozději do 15. ledna 1953.

(2) Je-li vlastník budovy, pro kterou byl založen zvláštní účet nájemného, odkázán svou výživou výlučně na výnos z této budovy, může si z nájemného za I. čtvrtletí 1953 před jeho odvedením na zvláštní účet nájemného zadržet přiměřenou částku, nejvýše však 2 000 Kčs, na úhradu výdajů uvedených v § 11 odst. 1 písm. a) a na svou výživu nejvýše částku 3 000 Kčs. Jsou-li podmínky pro zadržení částky na výživu vlastníka splněny u několika spoluvlastníků budovy, kteří nežijí ve společné domácnosti, může si částku nejvýše

3.000 Kčs na výživu zadržet každý ze spoluvlastníků, u něhož jsou podmínky splněny. Pro osobu, které má vlastník (spoluvlastník) podle zákona poskytovat úhradu na osobní potřeby a která s ním žije ve společné domácnosti a je na něj svou výživou odkázána, může si vlastník zadržet dalších nejvýše 1.500 Kčs. Je-li vlastník (spoluvlastník) svou výživou odkázán na výnos z budovy převážně, snižují se uvedené nejvyšší částky o jeho jiný příjem. Nedosahuje-li podíl spoluvlastníka na výnosu z budovy uvedených částek na výživu, může si zadržet nejvýše částku odpovídající jeho podílu. Úhrn částek, které si vlastník (spoluvlastníci) podle tohoto odstavce zadrží, nesmí přesahovat 50% nájemného, které má vlastník (spoluvlastníci) za I. čtvrtletí 1953 na zvláštní účet nájemného odvést.

(3) Vlastník (spoluvlastník) je povinen oznámit spořitelně a národnímu výboru spravujícímu domovní daň zároveň s odvedením nájemného, jaké částky si podle odstavce 2 zadržel, a požádat národní výbor o jejich dodatečné povolení; splnění podmínek je povinen osvědčit. Nejpozději do konce lhůty pro odvedení nájemného za další čtvrtletí je vlastník (spoluvlastníci) povinen spořitelně prokázat výši výdajů podle § 11 odst. 1 písm. a) v I. čtvrtletí 1953.

(4) Ministerstvo financí vydá národním výborům směrnice pro stanovení částek, které si mohou zadržet vlastníci (spoluvlastníci) budov, pro které byly založeny zvláštní účty nájemného, odkázání svou výživou výlučně nebo převážně na výnos z budovy.

§ 14.

Zrušují se směrnice o odvádění nájemného z budov na zvláštní účty u peněžních ústavů, vydané výnosem ministerstva financí ze dne 3. prosince 1952, č. j. 153/134.042/52 (částka 154 Ú. l. z roku 1952).

§ 15.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:
Kabeš v. r.

372.

VYHLÁŠKA ministra financí

ze dne 24. prosince 1952,

kterou se provádí zákon o dani z představení.

Ministr financí stanoví podle § 17 odst. 2 zákona č. 81/1952 Sb., o dani z představení (dále jen „zákon“):

§ 1.

Z čeho se daň platí.

(1) Příjmem podléhající dani z představení (dále jen „daň“) je celkový příjem pořadatele ze vstupného a všech jiných úplat, které se požadují od účastníků představení, včetně částek zaplacených na vstupném osobami, které se představení nezúčastnily, bez ohledu, zda jim byly vydány vstupenky, poukázky nebo odznaky či nikoli.

(2) Dani podléhá i příjem z částek zaplacených dobrovolně nad stanovené vstupné, dále z úplat za katalogy, programy, odznaky a pod., jestliže je návštěvník povinen je zaplatit, aby se mohl zúčastnit představení, jakož i z úplat za místenky.

(3) Vybírá-li pohostinský podnik při představení,

které pořádá, zvýšene ceny za podávané pokrmy a nápoje, považuje se za vstupné, po případě připočte se ke vstupnému celkový rozdíl mezi zvýšenými a normálními cenami podaných jídel a nápojů.

(4) Částky zaplacené za vstupenky opravňující k návštěvě více představení se celé připočtou k příjmu za první představení, k jehož návštěvě tyto vstupenky opravňují.

§ 2.

Sazba daně.

Je-li představení složeno z jednotlivých částí, které by samy o sobě podléhaly různým sazbám, zaplatí se daň z příjmu za celé představení nejvyšší sazbou. Z lidové veselice se však zaplatí daň sazbou 10%, i když částí veselice je za jednotné vstupné také tanec návštěvníků; lidovou veselici se rozumí zábava pořádaná dobrovolnými organizacemi zcela nebo převážně na veřejném prostranství.

§ 3.

Ohlašování představení. Vstupenky.

(1) Představení může být pro účely daňové ohlášeno místnímu národnímu výboru (§§ 6 a 13 zákona) i ústně. Představení od daně osvobozená nebo dani nepodléhající se neohlašují.

(2) Místní národní výbor může povolit, aby představení nebyla ohlašována nebo aby pořadatelé nevzdávali vstupenky nebo aby vydané vstupenky nepředkládali k označení (orazítkování); povolení se může týkat jednoho představení nebo více představení.

(3) Vstupenky musí být upraveny tak, aby z nich bylo patrné, pro jaké představení jsou určeny.

§ 4.

Splatnost daně z výstav.

Z výstav, které trvají déle než jeden kalendářní týden, odvede se daň odděleně za každý kalendářní týden jejich trvání.

§ 5.

Pravidelná představení.

Za pravidelná představení (§ 7 odst. 3 zákona) se považují představení téhož druhu, jež pořadatel pořádá v téže obci opětovně alespoň jednou za 14 dnů.

§ 6.

Zaokrouhlení daně.

Daň se zaokrouhluje dolů na celé Kčs.

§ 7.

Daňové hlášení.

(1) Daňové hlášení se podává písemně a musí obsahovat všechna data potřebná k přezkoumání správnosti výpočtu zaplacené daně, zejména místo, dobu a druh představení, počet označených (orazítkovaných) vstupenek, počet prodaných vstupenek podle jejich druhů, výši vybraného vstupného a všech dalších úplat a částku zaplacené daně.

(2) Pořadatel může podat za všechna představení, která pořádal v obci v témže kalendářním týdnu, jediné daňové hlášení.

(3) Daňové hlášení je pořadatel povinen podat i tehdy, jestliže daňová povinnost byla zcela splněna zaplacením částky daně předem, vyjímaje případ uvedený v § 8.

§ 8.

Odchylný způsob vybírání daně.

Místní národní výbor může vybrat od pořadatelů provozujících kolotoče, houpačky, střelnice a jiná podobná představení za každý den daň ve výši dvacetipětinásobku až padesátinásobku jednotlivého vstupného požadovaného od dospělého návštěvníka. Zaplacením takto stanovené daně je u těchto pořadatelů splněna daňová povinnost.

§ 9.

Vrácení daně.

Přeplatek na daň zaplacené předem (§ 7 odst. 3 zákona) nebo vzniklý rozhodnutím o odvolání vrátí místní národní výbor z úřední moci; jiný přeplatek se vrátí jen na žádost, byla-li podána do jednoho roku ode dne zaplacení daně.

§ 10.

Přechodné ustanovení.

Neměl-li pořadatel podle dosud platných předpisů povinnost ohlásit představení a předložit vstupenky k označení (orazítkování), není povinen ohlásit předem představení pořádaná ve dnech 1. až 4. ledna 1953 ani předložit vstupenky na tato představení k označení (orazítkování).

§ 11.

Účinnost vyhlášky.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Kabeš v. r.

373.**VYHLÁŠKA
ministra financí**

ze dne 24. prosince 1952

o sazbách daně z představení, osvobození a úlevách

Ministr financí vyhlašuje sazby daně z představení, osvobození a úlevy, stanovené usnesením vlády podle §§ 4 a 5 zákona č. 81/1952 Sb., o dani z představení:

Čl. I.

Sazba daně z představení činí z celkového příjmu ze vstupného a všech jiných úplat, které se požadují od účastníků představení:

- a) u přednášek, recitací, divadelních představení s výjimkou operet, dále u symfonických a komorních koncertů a představení divadel hudby 5%;
- b) u filmových představení 8%;
- c) u dostihů a klusáckých závodů 20%;
- d) u tanečních zábav s výjimkou tanečních kursů 40%;
- e) u všech jiných představení 10%.

Čl. II.

Sazba daně se snižuje na polovinu, je-li pořadatelem představení Revoluční odborové hnutí a jeho složky, s výjimkou filmových představení a sportovních a tělovýchovných vystoupení.

Čl. III.

Od daně z představení se osvobozují:

- a) představení pořádaná útvary, kluby a domy čs. armády, Sboru národní bezpečnosti a Pohraniční stráže pro příslušníky a občanské zaměstnance těchto ozbrojených sborů, jakož i příslušníky rodin těchto osob, pokud nemají přístup jiné osoby;
- b) divadelní, filmová, loutková, cirkusová, varietní a estrádní představení pro děti do 15 let, výslovně označená jako dětská, se začátkem nejpozději do 17 hodin;
- c) školní besídky;
- d) představení pořádaná divadly a hudebními tělesy, která jsou zařízeními státní správy;
- e) představení pořádaná osvětovými besedami, veřejnými lidovými knihovnami a okresními osvětovými domy s výjimkou filmových představení, tanečních zábav a tanečních kursů;
- f) Sportovní hry mládeže;
- g) představení pořádaná složkami Revolučního odborového hnutí pro zaměstnance jednotlivých závodů a příslušníky jejich rodin, pokud nemají přístup jiné osoby;
- h) přednášky pořádané Československou akademií věd, Československou akademií zemědělských věd, Československou společností pro šíření politických a vědeckých znalostí a Československým červeným křížem;
- ch) podniky branného charakteru a podniky propagující brannost, pořádané Svazem pro spolupráci s armádou, s výjimkou automobilových a motocyklových závodů.

Ministr:

Kabeš v. r.

374.**VYHLÁŠKA
ministerstva financí**

ze dne 17. prosince 1952,

kteřou se provádí zákon č. 77/1952 Sb., o zemědělské dani.

Ministerstvo financí stanoví podle § 24 odst. 2 č. 3 zákona č. 77/1952 Sb., o zemědělské dani (dále jen „zákon“):

Oddíl I.**Daňová povinnost.****K § 2 zákona**

(1) Zemědělské dani podléhají příjmy ze zemědělských hospodářství, která provozují:

- a) jednotná zemědělská družstva všech typů,
- b) členové jednotných zemědělských družstev všech typů (které příjmy u nich podléhají dani, je uvedeno v odstavcích 34 až 41),
- c) samostatně hospodařící zemědělci.

(2) Dani nepodléhají příjmy ze zemědělských hospodářství státního socialistického sektoru. Zemědělskými hospodářstvími státního socialistického sektoru se rozumějí:

- a) zemědělské závody Československých státních statků, národních podniků a Správy státních lesů,
- b) zemědělské závody podřízené a spravované ústředními úřady,

c) komunální zemědělské závody,

d) zemědělské závody ve správě národních výborů,

e) zemědělské závody národních podniků.

(3) Pro posouzení daňové povinnosti (kdo podléhá dani) je nerozhodné, kolik osob provozuje na vlastní nebo společný účet zemědělské hospodářství.

(4) Provozuje-li zemědělské hospodářství více osob na vlastní nebo společný účet (s výjimkou případů, kdy hospodářství provozuje jednotné zemědělské družstvo), vyměří se daň jednotně a předepíše se společně všem osobám, které provozují zemědělské hospodářství na vlastní nebo společný účet k rukám oné z nich, kterou okresnímu národnímu výboru k tomu cíli oznámily, jinak kterékoliv z nich.

(5) Každá z osob, které provozují zemědělské hospodářství na vlastní nebo společný účet, je zavázána rukou společnou a nerozdílnou zaplatit celou daň.

(6) Pro posouzení daňové povinnosti je rozhodné provozování zemědělského hospodářství a skutečnost, na či účet plynou příjmy z tohoto provozování. Provozují-li na p. členové jednotných zemědělských družstev II. typu zemědělské hospodářství jednak ve vlastních hospodářstvích, z nichž příjmy plynou na účet každého z nich, jednak na společně obdělávaných pozemcích, které družstvo získalo jinak než od svých členů a z nichž příjmy plynou na účet družstva, podléhají příjmy z vlastního hospodářství zemědělské dani u jednotlivých členů družstva a příjmy ze společně obdělávaných pozemků plynoucích družstvu podléhají zemědělské dani u družstva.

K § 3 zákona.

(7) Příjem podrobený zemědělské dani tvoří výnosy majetkových předmětů a práv, jichž je třeba k provozu zemědělského hospodářství. Výnosy těchto majetkových předmětů a práv, jak jsou vymezeny v zákoně, pokud tvoří hospodářský celek a slouží trvale zemědělství, lesnictví nebo rybníkářství jako hlavnímu účelu, jsou daňově odbyty vyměřením zemědělské daně.

K § 4 zákona.

(8) Výrobou nebo zaměstnáním, které patří k provozu zemědělského hospodářství, se rozumí takové činnosti, které jsou buď pokračováním zemědělské výroby (zpracování výrobků vlastního hospodářství) nebo, při nichž se využívá prostředků sloužících zemědělství jako hlavnímu účelu v době, kdy nejsou využity při provozu zemědělského hospodářství (povoznictví, orání za mazu a pod.). Tyto činnosti se počítají k provozu zemědělského hospodářství pouze za předpokladu, že poplatník provozuje zemědělské hospodářství jako své hlavní zaměstnání.

(9) Shora uvedené činnosti patří k provozu zemědělského hospodářství pouze tehdy, mají-li povahu vedlejší výroby nebo zaměstnání. Za vedlejší lze pak považovat tyto činnosti tehdy, jde-li o činnost, která:

a) jest vykonávána pouze příležitostně, t. j. pouze v době, kdy provoz zemědělského hospodářství nevyžaduje plně práci zemědělce a členů jeho rodiny, kteří jsou v zemědělském hospodářství trvale a plně zaměstnáni;

b) jest vykonávána pouze v takovém rozsahu, že vzhledem k celkovému hospodářství nepřesahuje podružný význam vedlejší činnosti, t. j. výtěžky docilované provozováním vedlejší činnosti jsou takové, že by samy o sobě nestačily k obživě zemědělce a členů jeho rodiny a slouží proto jen k doplnění příjmů ze zemědělského hospodářství,

(10) U jednotných zemědělských družstev se považuje za činnost patřící k provozu zemědělského hospodářství veškerá činnost, kterou družstvo oprávněně vykonává a proto u družstev jsou daňově odbyty všechny příjmy z této činnosti vyměřením zemědělské daně.

Dani podrobený příjem.

K § 6 zákona.

(11) Průměrné normy výnosnosti stanovené vládou se uveřejňují vyhláškou v Úředním listu.*)

(12) Průměrné normy výnosnosti se stanoví:

a) pro zemědělská hospodářství jednotných zemědělských družstev, jejich členů a samostatně hospodařících zemědělců a zvláště

b) pro pozemky, na nichž se pěstují chmel, vinná réva, tabák, zelenina, paprika, ovocné sady nebo okrasné rostliny.

(13) Průměrné normy výnosnosti jsou odstupňovány podle výrobních oblastí (řepařské, obilnářské, bramborářské a pícninářské). S výjimkou průměrných norem výnosnosti pro speciální kultury [odstavec 12 písm. b)] jsou dále odstupňovány podle úrodnosti půdy, a to podle bonitních tříd vymezených katastrálním výtěžkem

(14) Pro zjištění, které ze stanovených průměrných norem výnosnosti se použije v daném případě pro výpočet dani podrobeného příjmu, jsou rozhodné:

a) výrobní oblast, v níž leží zemědělské hospodářství,

b) průměrný katastrální výtěžek obce (katastrálního území), v níž leží zemědělské hospodářství a

c) u speciálních kultur druh plodiny pěstovaný na pozemku.

(15) Pro zařazení obcí do jednotlivých výrobních oblastí jsou rozhodné předpisy vládního nařízení č. 183/1947 Sb. se změnami, které v zařazení obcí provedla Ústřední zemědělská daňová komise podle § 31 č. 3 zákona č. 49/1948 Sb., o zemědělské dani.

(16) Leží-li pozemky patřící k zemědělskému hospodářství v obvodu několika obcí (katastrálních území), jest rozhodným průměrný katastrální výtěžek obce, v jejímž obvodu leží největší část pozemků. Průměrný katastrální výtěžek obce (katastrálního území) sdělí místnímu národnímu výboru příslušný okresní národní výbor.**)

(17) Pěstují-li se na pozemcích patřících k zemědělskému hospodářství též kultury uvedené v odstavci 12 písm. b), tvoří dani podrobený příjem jednak příjem z těchto pozemků, který se vypočítá na podkladě průměrných norem výnosnosti stanovených pro tyto kultury, jednak příjem z ostatních pozemků, který se vypočítá na podkladě průměrných norem výnosnosti stanovených pro zemědělská hospodářství jednotných zemědělských družstev, jejich členů a samostatně hospodařících zemědělců. Pěstují-li se na pozemku jahody, použije se pro výpočet dani podrobeného příjmu z tohoto pozemku průměrné normy výnosnosti platné pro zeleninu.

(18) Za pozemky způsobilé k zemědělskému obdělávání se považují všechny pozemky s katastrálním výtěžkem. Pritom pozemky věnované lesnictví se započítávají do celkové výměry rozhodně pro výpočet dani podrobených příjmů 1/10 své skutečné výměry, pozem-

*) Průměrné normy výnosnosti platné pro vyměření zemědělské daně za rok 1953 jsou uveřejněny ve vyhlášce č. 375/1952 ů. l.

**) Referát XI.

ky věnované rybníkářství 3/10 své skutečné výměry a pastviny, přesahuje-li jejich výměra 1/10 celkové výměry všech pozemků patřících k zemědělskému hospodářství, 2/10 své skutečné výměry.

K § 7 zákona.

(19) Při stanovení průměrných norem výnosnosti se přihlíží pouze k všeobecně běžným a pravidelným poměrům v zemědělské výrobě. V konkrétních případech mohou však skutečné příjmy převyšovat dani podrobené příjmy vypočtené podle těchto norem v důsledku mimořádných poměrů v jednotlivém zemědělském hospodářství. Takovými mimořádnými poměry se rozumí zejména:

- provozování vedlejší výroby, pokud podle § 4 č. 1 zákona a odstavců 8 a 9 této vyhlášky patří k provozu zemědělského hospodářství, jako na př. chovatelské farmy, chov kožšinových zvířat, drůbežárny, intensivní včelařství a pod.;
- vedlejší zaměstnání, pokud podle § 4 č. 3 zákona a odstavců 8 a 9 této vyhlášky patří k provozu zemědělského hospodářství, jako na př. povoznictví, orání za mzdu, drobná domácí výroba a pod.;
- pěstování některých plodin, pro které nejsou stanoveny zvláštní průměrné normy výnosnosti, převyšují-li však příjmy v těchto případech podstatně částky vypočtené podle průměrných norem výnosnosti a pokud se tyto plodiny v zemědělství běžně nepěstují, jako na př. pěstování léčivých rostlin, koření, výroba travních semen a pod.

(20) Vyskytnou-li se v konkrétních případech takové mimořádné příjmy, navrhne místní národní výbor příslušnému okresnímu národnímu výboru zvýšení dani podrobeného příjmu, a to podle okolností toho kterého případu až o 30%.

(21) Při zjišťování má-li v daném případě dojít ke zvýšení dani podrobeného příjmu a o kolik má tento příjem být zvýšen, přihlídně se k mimořádným příjmům poplatníka, které měl v roce předcházejícím roku, na který se daň vyměřuje. Návrhy na zvýšení dani podrobeného příjmu předloží místní národní výbor okresnímu národnímu výboru nejpozději ve lhůtě k podání příznání k zemědělské dani, t. j. do konce ledna roku, na který se daň vyměřuje.

(22) Nenavrhne-li místní národní výbor zvýšení dani podrobeného příjmu podle § 7 zákona a má-li okresní národní výbor za to, že jsou v daném případě předpoklady pro zvýšení dani podrobeného příjmu, může sám zvýšit dani podrobený příjem.

Oddíl II.

Vyměření daně samostatně hospodařícím zemědělcům.

Sazba daně.

K § 9 zákona.

(23) Základ dane se zaokrouhluje nahoru na částku dělitelnou stem.

(24) Vyměřená daň se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(25) Daň se nevyměří, činí-li po zvýšení nebo snížení podle § 10 zákona méně než 100 Kčs.

Zvýšení a snížení daně.

K § 10 zákona.

(26) Pro zvýšení nebo snížení daně jsou rozhodné poměry podle stavu k 1. lednu roku, na který se daň

vyměřuje. Ke změnám, které nastanou během tohoto roku, se nepřihlíží.

(27) Poplatníci svobodní, ovdovělí nebo rozvedení, kteří mají alespoň jedno dítě, posuzují se stejně jako poplatníci ženatí. Za ženaté se považují též poplatníci, kteří žijí ve společné domácnosti s družkou (druhem);

(28) Snížení daně se poskytne ženatým poplatníkům, kteří mají nezletilé děti (vnuky, pastorky, schovence), žijí-li tyto děti s poplatníkem ve společné domácnosti. Skutečnost, mají-li děti své vlastní příjmy či nikoliv, je pro snížení daně nerozhodná.

(29) Přechodný pobyt dětí mimo společnou domácnost, na př. z důvodů léčení, učení, studií a pod., není na závalu tomu, aby i v tomto případě bylo dítě zahrnuto do počtu dětí rozhodného pro snížení daně.

(30) Pro snížení daně lze přihlídnout k těmto dětem pouze jednou, t. j. buď pouze u jednoho poplatníka nebo, podléhá-li poplatník několika daním, pouze u jedné daně. Podléhá-li poplatník několika daním a mezi nimi též dani ze mzdy, poskytne se snížení daně na děti vždy jen u daně ze mzdy.

(31) Provozuje-li zemědělské hospodářství na společný účet více osob, jimž se daň vyměří společně, považují se i pro účely zvýšení a snížení daně podle § 10 zákona za jeden celek. Provozuji-li proto zemědělské hospodářství na společný účet více než dva poplatníci, nedojde vůbec ke zvýšení daně bez ohledu, jde-li o poplatníky svobodné či ženaté bezdětné. Provozuje-li zemědělské hospodářství na společný účet několik poplatníků, kteří pečují o výživu nezletilých dětí, je pro snížení daně rozhodný počet všech těchto nezletilých dětí.

(32) Zvýšení i snížení daně se počítá vždy z daně podle § 9 odst. 1 zákona.

Daněproště minimum.

K § 11 zákona.

(33) Provozuje-li zemědělské hospodářství více osob na společný účet, platí ustanovení § 11 zákona jen tehdy, jsou-li všechny tyto osoby svou výživou a výživou svých rodin výhradně odkázány na příjmy ze zemědělského hospodářství.

Vyměření daně členům jednotných zemědělských družstev.

K § 12 zákona.

(34) Příjmy, které jsou členům jednotných zemědělských družstev III. typu vypláceny jako odměna za združstevněnou půdu, započítávají se do dani podrobeného příjmu ve výši, v jaké jim byly vyplaceny za rok, který předchází roku, na který se daň vyměřuje.

(35) Pro ocenění příjmů v naturáliích jsou rozhodné výkupní ceny platné v roce, který předchází roku, na který se daň vyměřuje. Platí základní ceny bez jakýchkoliv přírůstků a srážek. Jsou-li stanoveny rámcové ceny, platí nejnižší rámcová cena. Výkupní ceny se stanoví vyhláškami v Úředním listu.*)

K § 13 zákona.

(36) Pro posouzení, přísluší-li členu jednotného zemědělského družstva III. nebo IV. typu daněproště

*) Pro vyměření daně na rok 1953 platí výkupní ceny uvedené zejména ve vyhláškách č. 268/1950, 7/1951 Ů. I a 38/1952, 67/1952, 78/1952, 103/1952, 113/1952, 117/1952, 145/1952, 154/1952, 168/1952 a 181/1952 Ů. I.

minimum, připočtou se k dani podrobeným příjmům též příjmy, které dostal od družstva podle odpracovaných jednotek za rok, který předchází roku, na který se daň vyměřuje. Přesahují-li dani podrobené příjmy, t. j. příjmy ze záhumenků a u členů jednotných zemědělských družstev III. typu též odměna za združstevněnou půdu, spolu s příjmy vyplacenými jim podle odpracovaných jednotek částku 15.000 Kčs ročně, vyměří se jim daň jen z příjmů ze záhumenků a u členů jednotných zemědělských družstev III. typu též z odměny za združstevněnou půdu: Z příjmů vyplacených členům družstva podle odpracovaných jednotek se v žádném případě daň nevyměřuje.

K § 14 zákona.

(37) Podíl na společném hospodaření na pozemcích, které jednotné zemědělské družstvo I. nebo II. typu získalo k společnému obdělávání jinak než od svých členů, vyplacený členům těchto družstev v penězích nebo naturáliích, je u členů dani podrobeným příjmem. Základem daně je v těchto případech příjem ze zemědělského hospodářství patřícího členu družstva, včetně pozemků, které dal družstvu ke společnému obdělávání, zvětšený o podíl na společném hospodaření na pozemcích, které získalo družstvo do společného obdělávání jinak než od svých členů. Pro ocenění takovýchto příjmů, pokud byly vyplaceny v naturáliích a pro určení, v jaké výši se tyto příjmy započítávají do základu daně, platí ustanovení § 12 odst. 3 zákona a odstavce 34 a 35 této vyhlášky.

K § 15 zákona.

(38) Stane-li se během roku členem jednotného zemědělského družstva II. typu zemědělec, který byl dosud členem jednotného zemědělského družstva I. typu nebo, který dosud hospodařil samostatně, sníží se mu o 10% splátky, které ke dni přijetí provozního řádu II. typu nebo ke dni, kdy byl přijat za člena družstva, dosud nedospěly.

(39) Stane-li se během roku členem jednotného zemědělského družstva III. typu zemědělec, který byl dosud členem jednotného zemědělského družstva II. typu, je pro přepočítání splátek, které ke dni přijetí provozního řádu III. typu (vzorových stanov jednotných zemědělských družstev) dosud nedospěly, dani podrobeným příjmem pouze příjem ze záhumenku, který se vypočte způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 zákona. Pro stanovení tohoto příjmu je rozhodná výměra záhumenku, na níž se členové družstva usnesli při přijetí provozního řádu III. typu. K příjmům, které budou členům družstva vyplaceny jako odměna za združstevněnou půdu, přihlédne se v následujícím roce.

(40) Stane-li se během roku členem jednotného zemědělského družstva III. typu zemědělec, který byl dosud členem jednotného zemědělského družstva I. typu nebo, který dosud hospodařil samostatně, postupuje se obdobně podle předchozího odstavce.

(41) Vystoupí-li zemědělec během roku z jednotného zemědělského družstva, započtou se mu na jeho nově stanovenou daňovou povinnost splátky, které zaplatil během tohoto roku jako člen jednotného zemědělského družstva.

Vyměření daně zemědělským družstvům.

K § 16 zákona.

(42) Sleva ve výši 50% vyměřené daně se poskytne: a) jednotným zemědělským družstvům, která přijala provozní řády III. nebo IV. typu (vzorové stanov jednotných zemědělských družstev) před 1. lednem 1953 na roky 1953 a 1954;

b) jednotným zemědělským družstvům, která přijmou provozní řády III. a IV. typu po 31. prosinci 1952, po dva roky po přijetí těchto provozních řádů.

(43) Přijmou-li jednotná zemědělská družstva provozní řády III. nebo IV. typu během roku, poskytně se jim sleva ve výši 50% vyměřené daně po dva roky počínajíc dnem, kdy přijala tyto provozní řády. Ponechává roční povinnost na zemědělské dani je splatná ve třech splátkách, znamená to, že sleva ve výši 50% se poskytne celkem při šesti splátkách, jejichž splatnost následuje po dni přijetí provozních řádů III. nebo IV. typu.

(44) Byla-li poskytnuta jednotnému zemědělskému družstvu sleva ve výši 50% vyměřené daně při přechodu na provozní řád III. typu, nemůže mu být poskytnuta tato sleva znovu při přechodu na provozní řád IV. typu.

K § 17 zákona.

(45) Společně obdělávanými pozemky, z nichž se vyměřuje daň jednotným zemědělským družstvům I. a II. typu, jsou zejména pozemky, které byly dány družstvu do obdělávání, jako na pr. konfiskovaná nebo propadlá půda, obecní nebo farní pozemky, pozemky dané družstvu do povinného pachtu, půdní rezervy a pod.

K § 18 zákona.

(46) Přijme-li jednotné zemědělské družstvo II. typu během roku provozní řád III. typu, je pro přepočítání splátek, které ke dni přijetí provozního řádu III. typu dosud nedospěly, rozhodná celková výměra všech pozemků, které dal družstvu k společnému obdělávání jeho členové, spolu s výměrou pozemků, které družstvo získalo ke společnému obdělávání jinak než od svých členů (odstavec 45). Nezapočítává se tedy celková výměra záhumenků, jak se na ní usnesli členové družstva při přijetí provozního řádu III. typu; ze záhumenků se daň vyměřuje jednotlivým členům družstva.

(47) Pro přepočtení dosud nedospělých splátek jsou rozhodné výměry pozemků podle stavu ke dni přijetí provozního řádu III. typu.

(48) Přijme-li provozní řád III. typu během roku jednotné zemědělské družstvo I. typu nebo, utvoří-li během roku dosud samostatně hospodařící zemědělci jednotné zemědělské družstvo III. typu, postupuje se obdobně.

Oddíl III.

Společná ustanovení.

Priznání.

K § 19 zákona.

(49) Poplatník, který je členem jednotného zemědělského družstva a měl příjmy od družstva, je povinen předložit spolu s priznáním vyúčtování svého podílu na společném hospodaření družstva za rok, který předchází roku, na který se daň vyměřuje, aby mohlo být zjištěno, zda dani podrobené příjmy spolu s příjmy vyplacenými mu podle odpracovaných jednotek, které nejsou podrobeny dani, převyšují hranici daně-prostého minima.

Vyrozumění o předpisu daně.

K § 20 zákona.

(50) Hromadný předpisný seznam vyloží místní národní výbor k veřejnému nahlédnutí po dobu 30 dnů.

(51) Počátek a dobu vyložení seznamu vyhlásí místní národní výbor vyhláškou na obecní tabuli nebo jiným způsobem v místě obvyklém.

(52) Na seznamu potvrdí místní národní výbor dobu vyložení a vrátí jej okresnímu národnímu výboru.

(53) V případech, kdy dojde u poplatníka během roku ke změně ve výši jeho daňové povinnosti (§§ 15 a 18 zákona a odstavců 38 až 41 a 46 až 48 této vyhlášky), sdělí okresní národní výbor nově upravenou výši daňové povinnosti poplatníkovi zvláštním platebním výměrem.

Placení daně.

K § 21 zákona.

(54) Rozdíl mezi vyměřenou daní a daní, jak si ji poplatník vypočítal v přiznání, který vznikne v důsledku toho, že okresní národní výbor zvýší buď sam nebo k návrhu místního národního výboru podle § 7 zákona daní podrobené příjmy nebo, že okresní národní výbor zvýší daň podle § 10 odst. 3 zákona, jest splatný do 45 dnů ode dne, kdy byl předpisný seznam vyložen.

375.

VYHLÁŠKA ministerstva financí

ze dne 17. prosince 1952

o průměrných normách výnosnosti zemědělských hospodářství pro účely vyměření zemědělské daně na rok 1953.

Ministerstvo financí vyhláší průměrné normy výnosnosti zemědělských hospodářství stanovené usnesením vlády podle § 6 odst. 1 zákona č. 77/1952 Sb., o zemědělské dani:

Čl. I.

Průměrné normy výnosnosti se stanoví na 1 ha zemědělské půdy (s výjimkou pozemků věnovaných

Odvolání.

K § 24 zákona.

(55) V případech, kdy během roku byla sdělena poplatníkovi změna ve výši jeho daňové povinnosti zvláštním platebním výměrem (odstavec 53), může poplatník podat písemné odvolání proti tomuto platebnímu výměru u okresního národního výboru do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

Účinnost.

(56) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953 a použije se jí po prvé při vyměření zemědělské daně na rok 1953.

Ministr:

Kabeš v. r.

pěstování kultur uvedených v čl. II) částkami uvedenými v příloze č. 1.

Čl. II.

Průměrné normy výnosnosti pozemků věnovaných pěstování chmele, vinné révy, tabáku, zeleniny nebo papriky nebo věnované zahradnictví (zelinářskému i okrasnému) a ovocnictví se stanoví na 1 ha, po případě na 1 m² těchto pozemků částkami uvedenými v příloze č. 2.

Čl. III.

Průměrné normy výnosnosti stanovené v přílohách č. 1 a 2 platí pro vyměření zemědělské daně na rok 1953.

Ministr:

Kabeš v. r.

Příloha č. 1.

Průměrné normy výnosnosti.

Průměrná norma výnosnosti na 1 ha zemědělské půdy činí (v Kčs):

Ve výrobní oblasti	v bonitních třídách při katastrálním výtěžku				
	do 15 Kčs	15—25 Kčs	25—35 Kčs	35—45 Kčs	nad 45 Kčs
řepařské	10.700	11.700	12.700	13.600	14.600
obilnářské	8.800	9.800	10.700	11.700	12.700
bramborářské	8.300	9.300	10.200		11.200
pícninářské	7.800	8.300	8.800		9.300

Příloha č. 2.

Průměrné normy výnosnosti

pozemků věnovaných pěstování speciálních kultur.

Průměrná norma výnosnosti činí (v Kčs):

U kultury na 1 ha pozemku:	ve výrobní oblasti			
	řepařské	obilnářské	bramborářské	pícninářské
chmele	40.000	40.000	—	—
vinné révy	60.000	60.000	55.000	50.000
tabáku	50.000	50.000	40.000	—
zeleniny	40.000	40.000	35.000	30.000
papriky	25.000	20.000	20.000	—
ovocných sadů	20.000	20.000	18.000	12.000
na 1 m ² plochy:				
kultury pěstované:				
a) ve sklenících	300	300	300	300
b) v pařeništi	150	150	150	150
okrasných rostlin ve volné půdě	50	50	50	50

376.

VYHLÁŠKA

Ústřední zemědělské daňové komise

ze dne 18. prosince 1952,

kterou se stanoví násobky výměry pozemků pro vyměření zemědělské daně za rok 1952.

Ústřední zemědělská daňová komise se usnesla ve schůzi konané dne 18. prosince 1952 podle § 31 č. 2 zákona č. 49/1948 Sb., o zemědělské dani, takto:

§ 1.

(1) Při vyměření zemědělské daně za rok 1952 započítávají se do celkové výměry všech pozemků s katastrálním výtěžkem (§ 9 odst. 1 zákona č. 49/1948 Sb., o zemědělské dani):

1. pozemky věnované pěstování chmele 3 (2) násobkem výměry;
2. pozemky věnované pěstování vinné révy:
 - A. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 2 odst. 1 . . . 10 (8) násobkem výměry,
 - B. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 2 odst. 2 . . . 8 (6) násobkem výměry,
 - C. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 2 odst. 3 . . . 6 (4) násobkem výměry,
 - D. leží-li na Slovensku a v krajích Brněnském a Gottwaldovském v obvodech okresních národních výborů neuvedených v § 2 odst. 1 až 3 . . . 4 (3) násobkem výměry,
 - E. leží-li v krajích Pražském a Ústeckém 3 (2) násobkem výměry;
3. pozemky věnované pěstování tabáku 5 (3) násobkem výměry,
4. pozemky věnované pěstování papriky 15 (1) násobkem výměry;
5. pozemky věnované zahradnictví:
 - A. okrasnému, pěstují-li se rostliny ve volné půdě 20 (15) násobkem výměry,
 - B. zelenářskému, pěstuje-li se zelenina ve volné půdě:
 - a) bez umělého zavlažování 2 (1.5) násobkem výměry,
 - b) s umělým zavlažováním 5 (4) násobkem výměry,
 - C. plochy věnované pěstování rané zeleniny ve volné půdě:
 - a) bez umělého zavlažování 4 (3) násobkem výměry,
 - b) s umělým zavlažováním 6 (4) násobkem výměry,
 - D. plochy skleníků
 - a) s topným zařízením 150 (100) násobkem výměry,
 - b) bez topného zařízení 100 (60) násobkem výměry,
 - E. plochy pařenišť 80 (40) násobkem výměry;
6. pozemky věnované školářství 6 (4) násobkem výměry;
7. pozemky věnované ovocnictví:
 - A. při pěstování ovoce na zákrscích 2 (2) násobkem výměry,
 - B. v ostatních případech 1.5 (1.5) násobkem výměry;
8. Pozemky věnované rybníkářství 1.5 (1.5) násobkem výměry.

(2) Násobky výměry uvedené v odstavcích 1 č. 1 až 8 v závorkách platí u členů jednotných zemědělských družstev, kteří se sdružili ke společnému obdělávání půdy a ke společnému hospodaření (jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu), násobky výměry uvedené před závorkou platí pro ostatní poplatníky zemědělské daně.

§ 2.

(1) Násobek výměry uvedený v § 1 odst. 1 č. 2 písm. A platí pro pozemky ležící:

- a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů:

Bratislava-město (s výjimkou pozemků ležících v katastrálních územích Lamač a Dúbravka), Pezinok (s výjimkou pozemků ležících v katastrálních územích Malé Čaníkovoce, Slovenský Grob, Veľké Čaníkovoce a Viničné), z obvodu okresního národního výboru Bratislava-okolí pozemky ležící v katastrálním území Sv. Jur, z obvodu okresního ná-

rodního výboru Trebišov pozemky ležící v katastrálních územích Malá Trňa a Slovenské Nové Město a z obvodu okresního národního výboru Královský Chlumeč pozemky ležící v katastrálním území Viničky;

- b) v krajích Brněnském a Gottwaldovském v obvodu okresních národních výborů:

Hodonín a Hustopeče u Brna.

(2) Násobek výměry uvedený v § 1 odst. 1 č. 2 písm. B platí pro pozemky ležící:

- a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů:

Bratislava-okolí (s výjimkou pozemků ležících v katastrálním území Sv. Jur), Nitra, Skalica, Trebišov (s výjimkou pozemků ležících v katastrálních územích Malá Trňa a Slovenské Nové Město) a Královský Chlumeč (s výjimkou pozemků ležících v katastrálním území Viničky);

- b) v kraji Brněnském a Gottwaldovském v obvodu těchto okresních národních výborů:

Brěclav, Kyjov, Mikulov, Veselí nad Moravou, Znojmo, Židlochovice a z obvodu okresního národního výboru Uherské Hradiště pozemky ležící v katastrálním území Polešovice.

(3) Násobek výměry uvedený v § 1 odst. 1 č. 2 písm. C platí pro pozemky ležící:

- a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů:

Čalovo, Dunajská Streda, Filakovo, Galanta, Hlohovec, Humenné, Hurbanovo, Komárno, Košice-město, Košice-okolí, Krupina, Levice, Lučenec, Michalovce, Modrý Kameň, Moldava nad Bodvou, Myjava, Nové Zámky, Piešťany, Rožňava, Sečovce, Senec, Sered, Sobrance, Šafárikovo, Šahy, Šaľa, Samorín, Šurany, Štúrovo, Topoľčany, Trnava, Vráble, Zlaté Moravce, Zehozovce, z obvodu ústředního národního výboru Bratislava pozemky ležící v katastrálních územích Lamač a Dúbravka a z obvodu okresního národního výboru Pezinok pozemky ležící v katastrálních územích Malé Čaníkovoce, Slovenský Grob, Veľké Čaníkovoce a Viničné;

- b) v kraji Brněnském a Gottwaldovském v obvodu těchto okresních národních výborů:

Moravský Krumlov, Rosice, Slavkov, Uherský Brod a Uherské Hradiště (s výjimkou pozemků ležících v katastrálním území Polešovice).

§ 3.

(1) Při vyměření zemědělské daně za rok 1952 se započítávají do celkové výměry všech pozemků s katastrálním výtěžkem (§ 9 odst. 1 zákona o zemědělské dani) pouze svou skutečnou výměrou:

- a) pozemky nebo jejich části v souvislé výměře nejmeně 10 arů, na nichž byly v letech 1951 a 1952 nově založeny nebo obnoveny chmelnice;

- b) pozemky nebo jejich části v souvislé výměře nejmeně 10 arů, na nichž byly v letech 1949 až 1952 nově založeny nebo nově obnoveny vinice;

- c) pozemky nebo jejich části v souvislé výměře nejmeně 25 arů, na nichž byly v letech 1949 až 1952 nově založeny ovocné sady.

(2) S přiznáním k zemědělské dani za rok 1952 nutno předložit potvrzení místního národního výboru o tom, ve kterém roce byly chmelnice, vinice nebo ovocné sady nově založeny, po případě obnoveny a na jaké výměře.

§ 4.

(1) Za ranou zeleninu (§ 1 odst. 1 č. 5 písm. C) se pokládá veškerá zelenina sklizená do konce června.

(2) Plocha pařeníšť potřebná k předpěstění rané zeleniny se započítává do celkové výměry (§ 7 odst. 2 č. 2 a § 9 zákona o zemědělské dani) 50násobkem výměry (u členů jednotných zemědělských družstev — viz § 1 odst. 2 — 25násobkem výměry). Přitom lze tímto násobkem výměry započíst nejvýše 200 m² plochy pařeníšť na 1 ha vysázený ranou zeleninou. Pokud skutečná plocha pařeníšť přesahuje tuto výměru (200 m² na 1 ha), započítává se do celkové výměry násobkem výměry uvedeným v § 1 odst. 1 č. 5 písm. E.

(3) Umělým zavlažováním (§ 1 odst. 1 č. 5 písm. B a C) se rozumí každé mechanické zavlažování vyjma zalévky při výsadbě.

§ 5.

Tuto vyhlášku uveřejní místní národní výbory způsobem v místě obvyklým.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 18. prosince 1952.

Předseda:

Chvojka v. r.

377.

VYHLÁŠKA ministra financí

ze dne 24. prosince 1953

o vkladních knížkách.

Ministr financí vyhláší podle § 22 zákona č. 84/1952 Sb., o organizaci peněžnictví:

§ 1.

Státní peněžní ústavy (dále jen „ústavy“) mají výhradní právo přijímat peněžní úspory pracujících na vkladní knížky nebo na vkladní listy.

§ 2.

(1) Vkladní knížka je cenný papír. Může znít na doručitele nebo na jméno. Oba druhy se od sebe liší zevní úpravou a výslovným označením druhu.

(2) Ústavy poučí vkladatele prvního vkladu o rozdíl mezi oběma druhy vkladních knížek.

§ 3.

Záhlaví vkladní knížky obsahuje

- označení ústavu, který vkladní knížku vydal,
- číslo vkladní knížky,
- označení, zda jde o vkladní knížku na doručitele nebo na jméno,
- u vkladní knížky na doručitele označení uvedené vkladatelem,
- u vkladní knížky na jméno, jméno a adresu vlastníka,
- úrokovou sazbu a případnou výpovědní lhůtu; změnu sazby vyznačí ústav při nejbližším předložení vkladní knížky s uvedením dne, od kterého tato změna platí,
- výňatek podstatných ustanovení o vkladních knížkách.

§ 4.

Základní vklad činí nejméně 20 Kčs. Výše vkladu je neomezená. Vydávat vkladní knížky bez skutečného vkladu je zakázáno.

§ 5.

(1) U vkladních knížek na doručitele nezjišťuje ústav při vydání knížky totožnost vkladatele, ani při vkladech a výběrech totožnost osoby, která knížku předkládá.

(2) Každému, kdo předloží takovou vkladní knížku, vyplátí se požadovaná částka, nebrání-li výplatě vinkulace, umořovací řízení, soudní nebo jiný úřední zákaz, vydaný na základě zákonného ustanovení, nebo nemá-li ústav důvodné podezření, že vkladní knížka byla získána trestným činem.

§ 6.

(1) Vkladní knížka na jméno se zřídí, jen požádá-li o to výslovně vkladatel prvního vkladu a prokáže-li občanským průkazem nebo jiným hodnověrným dokladem svou totožnost. Žádá-li ukládající o zřízení knížky na jméno pro jinou osobu, uvede její jméno a adresu, sebe uvede jako složitele a prokáže svou totožnost. Vkladní knížka se vydá složiteli.

(2) Výplaty z vkladní knížky na jméno smí ústav provést jen tomu, kdo předloží vkladní knížku a prokáže, že je osobou, na jejíž jméno knížka zní, nebo jejím zmocněncem. Ministerstvo financí, u státních spořitelů hlavní správa státních spořitelů může stanovit, jaké částky a

v jakých obdobích možno vyplácet i bez průkazu totožnosti.

(3) Při převodu vlastnictví ke vkladní knížce na jméno mezi živými předloží původní vlastník ústavu vkladní knížku a požádá o vyznačení jména a adresy nového vlastníka. Při nabytí vkladní knížky na jméno dědictvím provede se změna vlastníka jen tehdy, prokáže-li nabyvatel, že jí nabyt tímto způsobem.

Při úplné výplatě vkladu se vkladní knížka nevrací; ústav účtuje za zrušenou vkladní knížku částku odpovídající pořizovacímu nákladu.

§ 8.

Výplata z vkladní knížky může být vázána (vinkulována) na heslo, podpis, průkazní lístek nebo na skutečnost, o které je jisto, že musí nastat. Vkladní knížku lze takto vázat jen při prvním vkladu nebo při předložení vkladní knížky. Zrušení vázanosti lze provést jen za stejných podmínek jako výplatu. Vázanost na skutečnost, o níž je jisto, že musí nastat, může zrušit kdykoliv ten, kdo vklad vázal.

§ 9.

Vklady na vkladních knížkách se úročí sazbami stanovenými vyhláškou ministerstva financí. Úroky se připsují koncem roku. Do vkladní knížky se připsují při jejím předložení.

§ 10.

Pohledávky z vkladů na vkladní knížky a z úroků z těchto vkladů se promlčují ve 20 letech od posledního zápisu do vkladní knížky. Ministerstvo financí stanoví, kdy ústavy nepoužijí práva dovolávat se promlčení ani po této době.

§ 11.

(1) Ztrátu (zničení) vkladní knížky ohlásí a zavedení umořovacího řízení může navrhnout vlastník nebo ten, kdo má na vkladní knížce právní zájem (dále „navrhovatel“), a to u ústavu, který ji vydal; přitom musí uvést všechny údaje nutné ke zjištění totožnosti vkladní knížky. Žádost o umoření může podat i ten, kdo na podkladě pravomocného rozhodnutí vede exekuci na vydání vkladní knížky proti osobě neznámého pobytu.

(2) Ústav oznámí ihned všem místům, u kterých je možno požadovat výplatu, zákaz výplaty; zákaz výplaty a zahájení umořovacího řízení poznamená na účtu vedeném o vkladní knížce.

(3) Zahájení umořovacího řízení oznámí ústav vyhláškou, která se na dobu šedesáti dnů vyvěsí v místě přístupném pro strany v té provozovně ústavu, kde je vklad na účtě veden, a v té provozovně, v jejímž obvodu má navrhovatel bydliště. Ve vyhlášce se uvede, že po bezvýsledném uplynutí šedesáti dnů ode dne v ní uvedeného stane se vkladní knížka neplatnou a bude za ni navrhovatel vydána vkladní knížka nová.

(4) O zahájení umořovacího řízení zpraví ústav navrhovatele a všechny osoby, které podle jeho vědomostí by mohly mít ke knížce nějaký vztah (dále „účastníci“).

§ 12.

Nebude-li ústavu do šedesáti dnů ode dne uvedeného ve vyhlášce oznámeno, že vkladní knížka byla nalezena, stane se vkladní knížka neplatnou a ústav buď vydá navrhovateli novou vkladní knížku nebo mu na jeho žádost vyplátí celý vklad.

§ 13.

(1) Oznámí-li navrhovatel za trvání umořovacího řízení, že vkladní knížka byla nalezena, zastaví ústav umořovací řízení a oznámí to účastníkům. V tomto případě pomíjí zákaz výplaty ihned.

(2) Předloží-li za trvání umořovacího řízení vkladní knížku osoba jiná než navrhovatel, zastaví ústav umořovací řízení a vydá vkladní knížku navrhovateli, pokud ten, kdo ji předložil, neplatňuje na ni výslovně nárok. Žádá-li však ten, kdo vkladní knížku předložil, o její vrácení, bude mu vydána, prokáže-li svou totožnost; ústav vyrozumí o tom zároveň navrhovatele s upozorněním, že má předložit do třiceti dnů doklad o tom, že svůj nárok uplatnil u soudu a neučinil-li tak, že bude zákaz výplaty zrušen a vklad vyplacen předložiteli vkladní knížky. Obdobně bude postupováno, zjistí-li ústav jinak, že vkladní knížka se nalézá u jiné osoby.

(3) Uplatní-li za trvání umořovacího řízení jiná osoba u ústavu nárok na vydání vkladní knížky, vyrozumí ústav o tom navrhovatele a uloží tomu, kdo nárok na knížku vznesl, aby do třiceti dnů po skončení umořovacího řízení prokázal, že svůj nárok uplatnil u soudu. Neučiní-li tak, bude nová vkladní knížka vydána navrhovateli. Jinak vyčká ústav soudního rozhodnutí.

§ 14.

Nežádá-li ten, kdo ohlásil ztrátu vkladní knížky, o její umoření, nebo ohlásí-li někdo, že mu vkladní knížka byla odňata osobou jemu známou, provede ústav na jeho odpovědnost zákaz výplaty. Nebude-li do třiceti dnů po ohlášení učiněn návrh na zahájení umořovacího řízení, po případě prokázáno, že byl u soudu uplatněn nárok na vydání vkladní knížky, zruší ústav zákaz výplaty.

§ 15.

Náklady umořovacího řízení hradí navrhovatel.

§ 16.

Bude-li po skončení umořovacího řízení předložena původní vkladní knížka někým jiným než navrhovatelem, ústav ji zadrží a sdělí tomu, kdo umořenou knížku předložil, vše, co potřebuje k uplatnění svých práv. Ustanovení § 14 se použije obdobně.

§ 17.

(1) Bez provedení umořovacího řízení může ústav vydat novou vkladní knížku nebo vklad vyplatit bez předložení vkladní knížky.

a) jde-li o vkladní knížku se zůstatkem méně než 100 Kčs a u školního a podnikového spoření se zůstatkem méně než 500 Kčs, není-li pochybnost, že žadatel je oprávněn nakládat s vkladem,

b) jde-li o vkladní knížku, která byla prokazatelně zničena

(2) Jiné výjimky může stanovit ministerstvo financí a u vkladů vázaných podle dekretu č. 91/1945 Sb., o obnovení československé měny, Likvidační fond měnový.

§ 18.

Pro umoření ztraceného průkazního listku ke vkladní knížce na doručitele platí obdobně ustanovení o umoření vkladních knížek. Na místo ztraceného (zničeného) průkazního listku ke vkladní knížce na jméno lze vydat bez

provedení umořovacího řízení nový průkazní listek, který se označí jako duplikát.

§ 19.

(1) Zemře-li vlastník vkladní knížky vinkulované na heslo nebo na jeho podpis, zruší ústav vázanost, požádá-li o to dědic, který prokáže, že vklad byl pojat do projednání dědictví, a předloží zároveň vkladní knížku.

(2) Výplata z vkladní knížky zabavené soudní nebo správní exekucí se provede, i když knížka je vázána podle § 8.

(3) Kromě případů uvedených v odstavci 1 a 2 může ústav provést výplatu bez ohledu na heslo, nabude-li přesvědčení, že ten, kdo o výplatu žádá, je vlastníkem vkladní knížky.

(4) Vázanost výplaty na podpis lze zrušit, bude-li prokázáno, že osoba, na jejíž podpis byla výplata vázána, nebyla vlastníkem vkladu a zemřela.

§ 20.

Ustanovení §§ 11 až 16 platí i o vkladních knížkách vázaných podle dekretu č. 91/194 Sb. Umořovací řízení provádí podle pokynů Likvidačního fondu měnového ústav, který vede o vkladu účet.

§ 21.

Vkladní knížky vydané před účinností této vyhlášky, s výjimkou vkladních knížek uvedených v § 22, jsou vkladními knížkami na doručitele a nemusí být zvlášť takto označovány.

§ 22.

(1) Dosavadní vkladní knížky vydané podle zákona č. 143/1930 Sb., o Poštovní spořitelně, ve znění vyplývajícím z pozdějších předpisů, jsou vkladními knížkami na jméno a nemusí být zvlášť takto označovány. Tyto vkladní knížky nadále vede jen Státní spořitelna v Praze a Státní spořitelna v Bratislavě.

(2) Ukládání na tyto vkladní knížky a vybírání z nich možno též u všech poštovních úřadů za podmínek dosud platných.

(3) Státní spořitelna v Praze a Státní spořitelna v Bratislavě mohou vydávat i nové vkladní knížky na jméno s možností ukládání a vybírání též u poštovních úřadů. Takové vkladní knížky mají v záhlaví označení „Vkladní knížka na jméno s možností ukládání a vybírání též u poštovních úřadů“.

§ 23.

Ustanovení této vyhlášky platí též o vkladních listech.

§ 24.

Zrušují se všechny předpisy o postupu při umořování vkladních knížek.*)

§ 25.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Kabeš v. r.

*) Zejména se zrušuje výnos ministerstva financí č. 306/27.159/50, uveřejněný v č. 87 č. l. II z r. 1950.

378.

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952

o vážení v čisté váze a o technice vážení.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

V celé maloobchodní síti prodejen se zavádí vážení v čisté váze (netto) na vázaném i volném trhu u zboží potravinářského a zboží chemického, pokud zboží není baleno ve spotřebitelských dávkách.

§ 2.

(1) Vážení v čisté váze (netto) se provádí takto:

- a) u vah dvoumiskových se obal vyváží na jedné z nich,
- b) u vah jednomiskových se váha obalu vyváží tak, aby obal byl vyvážen před navážením zboží,
- c) sypké zboží nebo cukrovinky mohou být váženy na předem vyvážené misce nebo nádobce k tomu určené,
- d) u tekutin nebo u zboží, jejichž spotřebitelská cena je stanovena a určována podle váhy a které vyžaduje vážení v nádobě (lahvi), musí být nádoba odvážena předem.

(2) Váhu těchto nádob (lahví), ať vlastních nebo přinesených, není dovoleno odhadovat nebo vážit dodatečně společně s obsahem zboží.

§ 3.

(1) Veškeré obaly, ať z jakéhokoliv materiálu na jakémkoliv zboží, musí být odvažovány před spotřebitelem tak, aby mu váha obalu byla známa.

(2) Vyvážených misek nebo nádobek k vážení určených nesmí se používat pro zboží, které by svojí vůní nebo chutí znehodnotilo jakost jiného druhu zboží. Používají-li se tyto misky nebo nádoby u všech druhů zboží, musí být vždy řádně očištěny a zbaveny vůně a příchuti neslučitelných s jinými druhy zboží; při tom musí být dodržovány zásady hygieny.

(3) Váhy musí být před vážením v rovnováze (bez závaží). Musí být umístěny a vyváženy tak, aby byly vyrovnány a nedovolovaly úchytku ručičky ukazatele.

(4) V každé prodejně musí být umístěna na viditelném místě vývěska, upozorňující spotřebitele na vážení zboží v čisté váze.

(5) Nejsou-li v prodejně kontrolní váhy, převáží na přání spotřebitele vedoucí nebo zaměstnanci prodejny znovu zboží u nich zakoupené, a to před odchodem spotřebitele z prodejny a v neporušeném balení tak, aby spotřebitel byl přesvědčen o správnosti čisté váhy nakoupeného zboží.

(6) Není-li spotřebitel přesvědčen o správnosti čisté váhy zakoupeného zboží, převažovaného v obalu, je povinností vedoucího nebo zaměstnance navážiti zboží znovu v čisté váze.

§ 4.

(1) Váhy v prodejně musí být na viditelném místě, aby spotřebitel mohl dohlížet na vážení, měl možnosti kontroly váhy zboží a mohl se tak přesvědčit o správném postupu vážení v čisté váze.

(2) Vážené zboží a závaží se musí na misky vah pokládat bez nárazu.

(3) Používat vah a závaží s neplatným cejchováním a používat jakýchkoliv náhražek závaží je zakázáno.

§ 5.

(1) Vedoucí prodejny je odpovědný za stav vah a závaží v prodejně.

(2) Zaměstnanci prodejny odpovídají za váhy a závaží, které jim byly svěřeny a za správnost jejich použití.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

379.

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952,

kteřou se stanoví normy mank potravinářského zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, normy mank potravinářského zboží ve velkoobchodních skladech a při dopravě vlastními dopravními prostředky, které vznikly přirozeným úbytkem zboží; tyto normy jsou uvedeny v příloze.

§ 2.

(1) Normy mank se vztahují na všechny velkoobchodní podniky, obchodní sklady a rozdělovny všech systémů s výjimkou národního podniku Řemeslnické potřeby. Vztahují se dále na dopravu zboží pokud ji provádějí obchodní podniky vlastními dopravními prostředky. Jsou stanoveny procentem slevy z velkoobchodního obrátu ke krytí úbytků vzniklých:

- a) vysušením, vypařením, vychlazením, vymrazením,
- b) prosakováním, táním, rozlitím, vytečením,
- c) rozprášením, rozptylem, rozsypáním,
- d) rozdrobením (při krájení, řezání, sekání).

(2) Normy mank jsou maximální a zároveň kontrolní a lze je použít jen v případě, když při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob a je vykázan v zápise o inventuře.

§ 3.

(1) Při dopravě zboží nákladními auty nebo povozy se počítají úbytky podle skutečného stavu potvrzeného protokolem, rozsah všech odpisů nesmí přesahovat stanovené normy.

(2) Při přemístění zboží z jednoho skladu do druhého skladu téhož podniku v témže místě, může být použito norem mank jen jednou. Úbytky se v těchto případech rozpočítávají na jednotlivé sklady, avšak celkový úbytek nesmí přesahovat stanovené normy mank.

§ 4.

(1) Normy mank se nevztahují

- a) na zboží přejímané nebo dopravované bez vážení (podle účtu nebo odhadem),
- b) na zboží v kusech nebo v původním továrním balení ve spotřebitelských dávkách,
- c) na zboží, které prochází skladem evidenčně, aniž by tam bylo uskladněno (transitní),
- d) na zboží při dopravě do 1 km.

(2) Normy mank se dále nevztahují na úředně zjištěné ztráty, které vznikly použitím obalu (rozdíly tary), zkárou, znehodnocením, nebo vyřazením vadného zboží, v důsledku nehod, krádeží, nezapočítávají se do norem přirozených ztrát.

§ 5.

Normy mank platí nezávisle na době uskladnění zboží ve skladě.

§ 6.

Všechny finanční, lístkové i váhové úlevy poskytované doposud ve velkoobchodních skladech, rozdělovnách a dopravě obchodními podniky nebo národními výbory u těch druhů potravin, na které se vztahuje tato vyhláška, se ruší.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

Příloha.

Normy mank potravinářského zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem.

Číslo:	Druh zboží:	Velkoobchod: %	Doprava: %
I. potraviny			
1.	cukr arfinovaný	0,04	0,02
2.	cukrářské výrobky měkké	—	—
3.	cukrovinky nečokoládové	0,08	0,02
4.	cukrovinky čokoládové	0,08	0,02
5.	pečivo trvanlivé	0,08	0,02
6.	mouka hladká, hrubá, krupice	0,15	0,03
7.	kroupy, krupky, vločky	0,15	0,03
8.	rýže	0,15	0,03
9.	luštěniny tuzemské	0,3	0,03
	luštěniny dovážené	0,15	0,03
10.	mák	0,20	0,03
11.	marmeláda	0,15	0,03
12.	povidla, jam	0,1	0,02
13.	bramborová mouka	0,15	0,03
14.	škrob	0,15	0,03
15.	koření nalévané	—	—
16.	droždí	0,25	—

Číslo:	Druh zboží:	Velkoobchod: %	Doprava: %
17.	čaj	0,10	—
18.	káva	0,06	—
19.	koření (bobulové, listové)	0,1	—
20.	olej jedlý při přelévání a rozvažování	0,15	—
II. zelenina a ovoce			
21.	ovoce sušené, tuzemské i dovážené	0,1	0,04
22.	zelenina sušená	0,1	0,04
23.	ovoce čerstvé od 1. 4. do 30. 9. ve velkoobchodě ztráty manipulační a krátkodobé skladování	1,—	0,2
24.	ovoce čerstvé od 1. 10. do 31. 3. (ve velkoobchodě ztráty manipulační a krátkodobé skladování)	0,5	—
	ovoce zimní při dlouhodobém skladování ve velkoobchodě		
	září	2,50	—
	říjen	1,80	—
	listopad	1,50	—
	prosinec	1,30	—
	leden	1,—	—
	únor	0,50	—
	březen	0,40	—
	duben	0,30	—
	květen	0,30	—
25.	citrusové plody (ve velkoobchodě ztráty manipulační a krátkodobé skladování)	1,—	—
26.	zelenina čerstvá od 1. 4. do 30. 9. (ve velkoobchodě ztráty manipulační)	1,—	0,20
27.	zelenina čerstvá od 1. 10. do 31. 3. (ve velkoobch. manipulační ztráty a krátkodobé skladování)	1,—	—
	zelenina zimní při dlouhodobém skladování ve velkoobchodě		
	říjen	1,80	—
	listopad	1,20	—
	prosinec	0,70	—
	leden	0,50	—
	únor	0,50	—
	březen	0,80	—
	duben	1,—	—
	květen	1,80	—
28.	brambory rané do 30. 6. (ve velkoobch. ztráty manipulační a krátkodobé skladování)	1,—	—

Číslo:	Druh zboží:	Velko	Doprava:	a) vysušením, vypařením, vychlazením, vymrazením. b) prosakováním, táním, rozlitím, vytečením, c) rozprášením, rozptylem, rozsypáním, d) rozdrobením, (při krájení, řezání, sekání).
		obchod: ‰	‰	
29.	brambory polorané od 1. 7. do 30. 9. (ve velkoobch. ztráty manipulační a krátkodobé skladování)	1,—	—	
30.	brambory polorané od 1. 10. do 31. 10. (ve velkoobch. ztráty manipulační a krátkodobé skladování)	1,—	—	
31.	brambory zimní bez skladování od 1. 11. do 30. 3. (ve velkoobch. ztráty manipulační a krátkodobé skladování)	1,—	—	
	brambory pozdní při dlouhodobém skladování uskladněné ve skladištích a sklepích			
	říjen	1,30	—	
	listopad	0,80	—	
	prosinec	0,50	—	
	leden	0,30	—	
	únor	0,30	—	
	březen	0,50	—	
	duben	0,90	—	
	květen	1,40	—	
	červen	2,—	—	

§ 3.

(1) Do stanovené normy mank se započítává úbytek, který vznikl

- a) při uskladnění zboží v pomocné místnosti (vedlejší) prodejny,
- b) při přípravě zboží k prodeji,
- c) při prodeji zboží přímo spotřebiteli.

(2) Při výpočtu úbytků se nezapočítává do maloobchodního obrátu

- a) zboží předisponované jiným prodejnám a skladům,
- b) zboží vrácené dodavatelům nebo skladům,
- c) zboží odepsané podle úředního protokolu v důsledku odpadu, rozlámání, zkažení, vadnosti zboží, nehod, krádeží,
- d) ztráty vzniklé při dopravě do prodejny,
- e) zboží vydané spotřebitelům skladem nebo rozdělovnou.

(3) Normy mank se nevztahují na kusové zboží a na zboží docházející do maloobchodu již balené a roztržené v dávkách prodávaných spotřebiteli.

§ 4.

(1) Normy mank jsou maximální a zároveň kontrolní a lze jich použít jen v případě, kdy při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob a je vykázan v zápise o inventuře.

(2) V obchodních jednotkách, kde za zboží uskladněné jednak v pomocné (vedlejší) místnosti, jednak v prodejní místnosti, jsou hmotně odpovědný různé osoby, provede rozdělení norem mank mezi tyto osoby v jednotlivých případech podnik přímo a na místě. Při tom nesmí celkový úbytek prodeje (podniku) převyšovat stanovené normy mank.

(3) Normy přirozených mank platí nezávisle na době uskladnění zboží v prodejně.

§ 5.

Obalový materiál nebude od 1. ledna 1953 prodejnám účtován na účet zboží, nýbrž na účet nákladů na oběh.

§ 6.

Všechny finanční, listkové i váhové úlevy poskytované doposud v maloobchodě obchodními podniky nebo národními výbory u těch druhů potravin, na něž se vztahuje tato vyhláška, se ruší, s výjimkou norem ztrát u masa a masných výrobků.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

380.

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952

kteřou se stanoví normy mank potravinářského zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a s Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, normy mank potravinářského zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem zboží; tyto normy jsou uvedeny v příloze.

§ 2.

(1) Normy mank se vztahují na všechny maloobchodní podniky (prodejny) všech systémů.

(2) Normy mank jsou stanoveny procentem slevy z maloobchodního obrátu příslušného zboží ke krytí úbytků vzniklých

Příloha.

Normy mank potravinářského zboží v maloobchodě,
vzniklých přirozeným úbytkem.

Číslo	Druh zboží	%
I. potraviny		
1.	cukr rafinovaný	0,3
2.	cukrářské výrobky měkké	0,5
3.	cukrovinky nečokoládové	0,5
4.	cukrovinky čokoládové	0,3
5.	pečivo trvanlivé	0,4
6.	mouka hladká, hrubá, krupice	0,75
7.	kroupy, krupky, vločky	0,25
8.	rýže	0,25
9.	luštěniny tuzemské luštěniny dovážené	0,25 0,25
10.	másk	0,5
11.	marmeláda	0,8
12.	povidla, jam	0,5
13.	bramborová mouka	0,25
14.	škrob	0,25
15.	koření nalévané	0,2
16.	čaj	—
17.	káva	—
18.	koření (bobulové, listové)	—

II. mléčné výrobky:

19.	mléko nalévané	0,25
20.	tvoroh měkký	1,—
21.	tvoroh tvrdý	0,5
22.	sýry krájené, tvrdé, měkké, brynz	0,6
23.	másl	0,3
24.	umělé jedlé tuky na váhu	0,3
25.	vejce	—
26.	ořechy jedlé při přelévání a rozvažování	—

Poznámka: u vajec budou uznány jen skutečné ztráty reklamací u dodavatelů do 48 hod., dodatečně objevené vady budou uznávány podnikem na podkladě komisionálního zjištění kontrolním orgánem podniku nebo národního výboru.

III. ovoce a zelenina:

Číslo	Druh zboží	%
27.	ovoce sušené tuzemské i dovážené	0,2
28.	zelenina sušená	0,4
29.	ovoce čerstvé od 1. 4. do 30. 9.	3,—
30.	ovoce čerstvé od 1. 10. do 31. 3.	2,—
31.	citrusové plody	1,—
32.	zelenina čerstvá od 1. 4. do 30. 9.	3,—
33.	zelenina čerstvá od 1. 10. do 31. 3.	2,—
34.	brambory rané do 30. 6.	2,—
35.	brambory polorané od 1. 7. do 30. 9.	1,75
36.	brambory polorané od 1. 10. do 31. 3.	1,5
37.	brambory zimní bez sklad. od 1. 11. do 30. 3.	1,5
	brambory pozdní při dlouhodobém skladování v malo- i velkoobchodě uskladněné ve skladištích a sklepích	

říjen	1,30
listopad	0,80
prosinec	0,50
leden	0,30
únor	0,30
březen	0,50
duben	0,90
květen	1,4
červen	2,—

IV. ryby, rybí výrobky, drůbež a zvěřina

38.	ryby živé	0,7
39.	ryby mořské mrazené, čerstvé, ledované	0,6
40.	ryby uzené	0,5
41.	různé saláty (masové, rybí, bramborové a zeleninové)	0,4
42.	drůbež raná	0,9
43.	drůbež pozdní	0,6
44.	drůbež mrazená	0,7
45.	pernatá zvěřina	0,4
46.	zvěřina sparkatá, čerstvá, mrazená	1,—
47.	zvěřina sparkatá, mrazená, dovážená	1,—
48.	zvěřina srstnatá, mrazená, čerstvá	0,8

381.

V VHLÁSKA**ministerstva vnitřního obchodu**

ze dne 23. prosince 1952,

kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží ve skleněných nádobách ve velkoobchodě, ve skladech, v maloobchodě a v podnicích společného stravování.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a s Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se, s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, normy mank u potravinářského zboží ve skleněných nádobách, ve velkoobchodě, ve skladech, v maloobchodě a při dopravě vlastními dopravními prostředky a v podnicích společného stravování, uvedené v příloze.

§ 2.

Normy mank se vztahují na všechny velkoobchodní podniky, sklady, prodejny a podniky společného stravování všech systémů, s výjimkou národního podniku řemeslnické potřeby. Vztahují se na dopravu zboží, pokud ji provádějí tyto podniky vlastními dopravními prostředky. Jsou stanoveny procentem slevy z obrátu příslušného zboží včetně skleněných nádob ke krytí vzniklých úbytků.

§ 3.

(1) Normy mank jsou maximální a zároveň kontrolní a lze jich použít jen v případě, kdy při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob.

(2) V obchodních jednotkách, kde za zboží uskladněné jednak v pomocné místnosti (vedlejší), jednak v prodejní místnosti jsou hmotně odpovědní různé osoby, provede rozdělení norem mank mezi tyto osoby v jednotlivých případech podnik přímo a na místě. Při tom nesmí celkový úbytek v prodejně (podniku), skladu, závodě, převyšovat stanovené normy mank.

§ 4.

Normy mank se nevztahují na ztráty úředně zjištěné, které vznikly znehodnocením, vyražením zboží, v důsledku nehod a krádeží.

§ 5.

Všechny finanční úlevy poskytované doposud ve velkoobchodních skladech, v maloobchodě, v podnicích společného stravování a dopravě obchodními podniky nebo národními výbory u těch druhů potravinářského zboží ve skleněné nádobě, na které se vztahuje tato vyhláška, se ruší.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

Příloha.

Normy mank potravinářského zboží ve skleněné nádobě při uskladnění ve velkoobchodě, skladech, v maloobchodě, v podnicích společného stravování a při dopravě.

Čís.	Druh zboží	Maloobch.	Velkoobch.	Doprava
		%	%	%
1.	alkohol. nápoje, víno, likéry v lahvích . .	0,05	0,03	0,06
2.	hroznové víno (výrobky z hroznů v lahvích)	0,04	0,02	0,06
3.	pivo a nealkoholické nápoje v lahvích . .	0,04	0,02	0,06
4.	výtažky a sirupy v lahvích	0,04	0,03	0,06
5.	různé octy, trestí v lahvích	0,04	0,02	0,06
6.	jedlý olej a jiné zboží potravinářské ve skl. nádobě	0,04	0,02	0,06

382.

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952,

kterou se stanoví normy mank chemického zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a s Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, normy mank chemického zboží ve velkoobchodních skladech a při dopravě vlastními dopravními prostředky, které vznikly přirozeným úbytkem zboží; tyto normy jsou uvedeny v příloze.

§ 2.

(1) Normy mank se vztahují na všechny velkoobchodní podniky, obchodní sklady a rozdělovny všech systémů s výjimkou národního podniku Řemeslnické potřeby. Vztahují se dále na dopravu zboží, pokud ji provádějí obchodní podniky vlastními dopravními prostředky. Jsou stanoveny procentem slevy z velkoobchodního obrátu ke krytí úbytků vzniklých

- a) tvrdnutím, usazením,
- b) vyschnutím, vyprcháním,
- c) rozlitím, prosakováním,
- d) rozkladem, těkavostí,
- e) rozprašením, rozptylem, rozsypaním, rozvažováním,
- f) rozdílu na váze při přelévání tekutin různé hustoty, která je závislá na klimatických podmínkách,
- g) ulpěním zboží na předmětech, jimiž se zboží přemísťuje do menších nádob.

(2) Normy mank jsou maximální a zároveň kontrolní a lze je použít jen v případě, kdy při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob a je vykázan v zápise o inventuře.

§ 3.

(1) Při dopravě zboží nákladními auty nebo povozy počítají se úbytky podle skutečného stavu potvrzeného protokolem; rozsah všech odpisů nesmí přesahovat stanovené normy.

(2) Při přemístění zboží z jednoho skladu do druhého skladu téhož podniku v témže místě, může být použito norem mank jen jednou. Úbytky se v těchto případech rozpočítávají na jednotlivé sklady, avšak celkový úbytek nesmí přesahovat stanovené normy mank.

§ 4.

(1) Normy mank se nevztahují

- a) na zboží přejímané nebo dopravované bez vážení (podle účtu nebo odhadem),

- b) na zboží v kusech nebo v původním továrním balení ve spotřebitelských dávkách,
c) na zboží, které prochází skladem evidenčně, aniž by tam bylo uskladněno (transitní),
d) na zboží při dopravě do 1 km.

(²) Normy mank se dále nevztahují na úředně zjištěné ztráty, které vznikly použitím obalu (rozdíly tary), zkázou nebo vyražením vadného zboží v důsledku nehod, krádeží, nezapočítávají se do norem přirozených ztrát.

§ 5.

Normy mank platí nezávisle na době uskladnění zboží ve skladě.

§ 6.

Všechny finanční i váhové úlevy poskytované do-
sud ve velkoobchodních skladech, rozdělovnách a do-
pravě obchodními podniky nebo národními výbory
u těch druhů chemického zboží, na které se vztahuje
tato vyhláška, se ruší.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

Příloha.

Normy mank chemického zboží ve velkoobchodě,
vzniklých přirozeným úbytkem.

Číslo	druh zboží	velko- obchod %	doprava %
I. skupina			
1.	tuha mletá a šupinová	1,—	—
2.	síra mletá a kusová	0,5	0,1
3.	borax	0,5	—
4.	uhličitan sodný, kyselý	0,5	—
5.	ferrokyanid drasel.	0,1	—
6.	ferrikyanid	0,1	—
7.	fosforečnan sodný norm.	0,5	0,1
8.	siřičitan sodný bezv. krystal a kys.	0,5	—
9.	síran sodný bezvodý	0,8	0,1
10.	dvojjchroman draselný a sodný	0,5	—
11.	chlorečnan draselný	0,5	—
12.	manganistan draselný	0,5	—
13.	chlorid amonný techn. a chem. čist.	0,5	—
14.	perboritan sodný	0,5	—
15.	dusičnan sodný a draselný	0,5	—
16.	síran draselný a chlorid	0,5	—
17.	síran hořečnatý	0,8	—
18.	uhličitan váp. sraž.	0,5	0,1
19.	síran zinečnatý, hlinitý, hlinito a chromito draselný	0,5	—
20.	fosforečnan sodný, střední	0,5	—
21.	kyselina šťavelová, vinná	0,5	—

Číslo	druh zboží	velko- obchod %	doprava %
22.	kyselina citronová	0,5	—
23.	šťovan draselný kyselý	0,5	—
24.	kyselina boritá chem. čistá	0,5	—
25.	naftalin kulič. a šupin.	0,8	0,1
26.	smola na paření	0,2	—
27.	synmylon	0,5	0,1
28.	síran sodný krystalický	0,8	—
29.	arabská klovatina	0,2	—
30.	barvy suché, kaolin, sádra a křída	0,8	0,1
31.	dextrin	0,5	0,1
32.	siřičitan draselný, kyselý	0,5	—
33.	pyrosiřičitan draselný	0,5	—
34.	bromid amonný a drasel.	0,2	—
35.	uhličitan hořečnatý práškový	0,5	0,1
36.	kysličník vápenatý prášk.	0,5	0,1
37.	citrán železitoamonný	0,2	—
38.	sírné knoty a svíce	0,2	—
39.	mastek	0,5	0,1
40.	šamot	1,—	0,2
41.	pemza	0,5	0,1
42.	klihy malířské a práškové	0,2	—
43.	kyselina benzoová a salycil.	0,5	—
44.	benzoan sodný	0,5	—
45.	anilinové barvy	0,2	—
46.	hydrochinon a mentol	0,2	—
47.	pyrokatechin a pyrogallol	0,2	—
48.	bronze	0,2	—
49.	síran měďnatý	0,5	—
50.	síran železnatý	0,8	0,1
51.	malířské hlínky	1,—	0,2

II. skupina

52.	kyselina dusičná, sírová, sodná a siřičitá	1,—	—
53.	siřičitan amonný tekutý	1,—	—
54.	kyselina octová	0,8	—
55.	kresolová desinfekce	1,—	—
56.	kolomaz a mazadla vážená	—	—

III. skupina

57.	potaš kalcinovaná	0,5	—
58.	hydroxid sodný	0,8	—
59.	sírník sodný krystalický	0,8	—
60.	chlornan vápenatý vol. váž.	1,—	0,1
61.	karbid vápníku	0,2	—
62.	chlorid vápenatý bezv. granul.	0,2	—
63.	hydroxyd draselný chem. čistý	0,2	—
64.	chlorid vápen. chem. čistý	—	—
65.	uhličitan sodný krystal.	0,8	0,1
66.	uhličitan sodný prášk. kalc + MB	0,8	—
67.	mazlavé mýdlo	0,8	—
68.	uhličitan amonný kyselý	1,2	—

IV. skupina

69.	vodní sklo	0,8	—
70.	peroxyd vodíku	0,8	—

Číslo:	Druh zboží:	Velko- obchod:	Doprava:
		%	%

71.	sirouhlík	1,—	—
72.	formaldehyd	1,—	—
73.	dehet dřevný	1,—	—
74.	dehet kamenouhelný	1,—	—
75.	karbolineum jantarové a obyč.	1,—	—
76.	karbolineum barevné	1,—	—

V. skupina

77.	trychlorethylén	1,1	—
78.	aceton	1,6	0,1
79.	acetonové rozpustidlo	1,6	0,1
80.	kolodium	1,1	—
81.	nitroředidlo	1,6	0,1
82.	benzen	1,6	0,1
83.	xylen	1,6	0,1
84.	benzin technický	1,6	0,1

VI. skupina

85.	fermeže a laky	0,8	0,1
86.	fermežové barvy třené vyvaž. smalty, tmely, laky	0,2	—
87.	klihy malířské a tekuté	0,8	—
88.	terpentýn náhr. terpentýn. ředidlo	1,6	0,1

VII. skupina

89.	květy, listy, natě	0,8	—
90.	kořeny	0,6	—
91.	lněné pokrutiny	0,5	—
92.	ptačí zob	0,5	—
93.	františky vánoční	0,2	—
94.	purpura	0,6	—
95.	kůry a lišejníky	0,6	—
96.	semena a plody	0,6	—

VIII. skupina

97.	petrolej k svícení	—	—
98.	minerální oleje	—	—
99.	líh denaturovaný	1,1	0,08
100.	čpavek	1,—	0,1

IX. skupina

101.	paradichlorbenzen	2,—	—
------	-------------------	-----	---

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, normy mank chemického zboží v maloobchodě, vzniklé přirozeným úbytkem zboží; tyto normy jsou uvedeny v příloze.

§ 2.

(1) Normy mank se vztahují na všechny maloobchodní podniky (prodejny) všech systémů.

(2) Normy mank jsou stanoveny procentem slevy z maloobchodního obrátu příslušného zboží na krytí úbytků vzniklých

- tvrdnutím, usazením,
- vyschnutím, vyprcháním,
- rozlitím, vytečením, prosáknutím,
- rozkladem, těkavostí,
- rozprášením, rozptylem, rozsypaním,
- rozdíl na váze při prodeji tekutin různé hustoty, která je závislá na klimatických podmínkách,
- ulpěním na předmětech, kterými se zboží přemísťuje do menších nádob.

§ 3.

(1) Do stanovené normy mank se započítává úbytek, který vznikl

- při uskladnění zboží v pomocné (vedlejší) místnosti prodejny,
- při přípravě zboží k prodeji,
- při prodeji přímo spotřebiteli.

(2) Při výpočtu úbytků se nezapočítává do maloobchodního obrátu:

- zboží predisponované jiným prodejnám a skladům,
- zboží vrácené dodavatelům nebo skladům,
- zboží odepsané podle úředního protokolu v důsledku zkažení, vadnosti zboží, nehod, krádeží, přilepením a vsáknutím do obalů,
- ztráty vzniklé při dopravě do prodejny,
- zboží, které se prodejně projevuje finančně a manipulaci s ním provádí jiná složka (velkoobchod, sklad).

(3) Normy mank se nevztahují na kusové zboží a na zboží docházející do maloobchodu již balené v dávkách prodávaných spotřebiteli.

383.

VYHLÁŠKA ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952

kterou se stanoví normy mank chemického zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a s Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

(1) Normy mank jsou maximální a zároveň kontrolní a lze jich použít jen v případě, kdy při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob a je vykázan v zápise o inventuře.

(2) V obchodních jednotkách, kde za zboží uskladněné jednak v pomocné (vedlejší) místnosti, jednak v prodejní místnosti, jsou hmotně odpovědný různé osoby, provede rozdělení norem mezi tyto osoby v jednotlivých případech podnik přímo a na místě. Při tom nesmí celkový úbytek v prodejně (podniku) převyšovat stanovené normy mank.

(3) Normy mank platí nezávisle na uskladnění zboží v prodejně.

§ 5.

Všechny finanční i váhové úlevy poskytované do-
sud v maloobchodě obchodními podniky nebo národ-
ními výbory u těch druhů chemického zboží, na něž
se vztahuje tato vyhláška, se ruší.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

Příloha.

Normy mank chemického zboží v maloobchodě,
vzniklých přirozeným úbytkem.

Číslo	Druh zboží	%
I. skupina		
1.	tuha mletá a šupinová	1,—
2.	síra mletá a kusová	1,—
3.	borax	1,—
4.	uhličitan sodný, kyselý	1,—
5.	ferrokyanid draselný	0,8
6.	ferrikyanid	0,8
7.	fosforečnan sodný norm.	0,8
8.	siřičitan sodný bez. krystal a kys.	1,—
9.	síran sodný bezvodý	1,—
10.	dvojchroman draselný a sodný	0,8
11.	chlorečnan draselný	0,8
12.	manganistan draselný	1,—
13.	chlorid amonný techn. a chem. čistý	1,—
14.	perboritan sodný	0,5
15.	dusičnan sodný a draselný	1,—
16.	síran draselný a chlorid.	1,—
17.	síran hořečnatý	1,3
18.	uhličitan váp. sraž.	0,5
19.	síran zinečnatý, hlinitý, hlinitodraselný a chromitodraselný	1,—
20.	forsforečnan sodný, střední	1,—
21.	kyselina šťavelová, vinná	1,—
22.	kyselina citronová	1,—
23.	šťovan draselný, kyselý	1,—
24.	kyselina boritá, chem. čistá	1,—
25.	naftalin kulič. a šupin.	1,—
26.	smola na paření	1,—
27.	synmylon	1,—
28.	síran sodný krystalický	1,—
29.	arabská klovatina	0,8
30.	barvy suché, kaolin, sádra a křída	1,—
31.	dextrin	1,—
32.	siřičitan draselný, kyselý	1,5
33.	pyrrosiřičitan draselný	1,5
34.	bromid amonný a draselný	1,5
35.	uhličitan hořečnatý práškový	2,—
36.	kysličník vápenatý práškový	1,5
37.	citran železitoamonný	2,—

Číslo	Druh zboží	%
38.	sírné knoty a svíce	0,65
39.	mastek	0,8
40.	šamot	0,8
41.	pemza	0,8
42.	klihy malířské a práškové	0,5
43.	kyselina benzoová a salicylová	2,—
44.	benzoan sodný	2,—
45.	anilinové barvy	2,—
46.	hydrochinon a mentol	1,5
47.	pyrokatechin a pyrogallol	2,—
48.	bronze	1,5
49.	síran měďnatý	2,—
50.	síran železnatý	2,—
51.	malířské hlinky	

II. skupina

52.	kyselina dusičná, sírová, solná a siřičitá	1,—
53.	siřičitan amonný tekutý	1,—
54.	kyselina octová	1,—
55.	kresolová desinfekce	1,—
56.	kolomaz a mazadla vážená	1,—

III. skupina

57.	potaš kalcinovaná	3,—
58.	hydroxyd sodný	3,5
59.	sírník sodný krystalický	4,—
60.	chlornan vápenatý, vol. váž.	4,—
61.	karbid vápničku	3,5
62.	chlorid vápenatý bezv. granul.	3,—
63.	hydroxyd drasel. chem. čistý	3,5
64.	chlorid vápen. chem. čistý	3,—
65.	uhličitan sodný krystal.	5,—
66.	uhličitan sodný práškový, kalc+M	2,—
67.	mazlavé mýdlo	2,—
68.	uhličitan amonný, kyselý	4,—

IV. skupina

69.	vodní sklo	4,—
70.	peroxyd vodíku 30%	4,—
71.	sírouhlík	4,5
72.	formaldehyd	3,—
73.	dehet dřevný	3,5
74.	dehet kamenouhelný	3,5
75.	karbolineum jantar. a obyč.	2,—
76.	karbolineum barevné	2,—

V. skupina

77.	trichlorethylen	3,5
78.	aceton	4,5
79.	acetonové rozpustidlo	3,5
80.	kolodium	3,5
81.	nitroředidlo	3,5
82.	benzen	3,5
83.	xylene	3,5
84.	benzin technický	2,5

Číslo:	Druh zboží:	Velko obchod:	Doprava:
		‰	‰
VI. skupina			
85.	fermež a laky		1,8
86.	fermežové barvy třené, vyvaž. a smalty, tmelý lak.		1,—
87.	klihy malířské, tekuté		1,2
88.	terpentin náhraž., terpentin. ředidlo		2,—
VII. skupina			
89.	květy, listy, natě		0,6
90.	kořeny		1,—
91.	lněné pokrutiny		1,—
92.	ptačí zob		1,—
93.	františky vánoční		1,—
94.	purpura		1,—
95.	kůry a lišejníky		1,—
96.	semena a plody		1,—
VIII. skupina			
97.	petrolej ke svícení		1,6
98.	minerální oleje		1,5
99.	líh denaturovaný		1,6
100.	čpavek		1,5
IX. skupina			
101.	paradichlorbenzen		6,—

384.**VYHLÁŠKA**

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952.

kteřou se stanoví normy mank u skla, porcelánu, keramiky nebo hrnčířského zboží ve velkoobchodě.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a s Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, normy mank u skla, porcelánu, keramiky nebo hrnčířského zboží ve velkoobchodních skladech a při dopravě vlastními dopravními prostředky. Tato norma činí u velkoobchodu 0,1%, u dopravy 0,3%.

§ 2.

(1) Normy mank se vztahují na všechny velkoobchodní podniky, obchodní sklady a rozdělovny všech systémů s výjimkou národního podniku řemeslnické potřeby. Vztahují se dále na dopravu zboží pokud ji provádějí obchodní podniky vlastními dopravními prostředky. Jsou stanoveny procentem slevy z velkoobchodního obrátu ke krytí úbytků vznikajících lomem.

(2) Normy mank jsou maximální a zároveň kontrolní a lze je použít jen v případě, kdy při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob a je vykázan v zápise o inventuře.

§ 3.

(1) Při dopravě zboží nákladními auty nebo povozy se počítají ztráty podle skutečného stavu potvrzeného protokolem. Rozsah těchto odpisů však nesmí přesahovat stanovenou normu.

(2) Norma mank se nevztahuje

a) na ztráty vznikající znehodnocením nebo výrazným vadným zbožím,

b) na zboží, které prochází skladem evidenčně, aniž by tam bylo uskladněno (transitní).

§ 4.

Všechny finanční úlevy poskytované doposud ve velkoobchodních skladech, rozdělovnách a dopravě obchodními podniky nebo národními výbory u skla, porcelánu, keramiky a hrnčířského zboží, na které se vztahuje tato vyhláška, se ruší.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajič v. r.

385.

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne

kteřou se stanoví norma mank u skla a porcelánu, keramického nebo hrnčířského zboží v maloobchodě.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a s Ústřední radou odborů podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Aby byly uvedeny v soulad organizační zabezpečení a kontrola nové metody sestavování státního plánu rozvoje národního hospodářství, zavádějí se s ohledem na ustanovení § 85 vládního nařízení č. 41/1952 Sb., o účetních zásadách, norma mank u skla, porcelánu, keramiky a hrnčířského zboží. Tato norma činí 0,25%.

§ 2.

(1) Norma mank se vztahuje na všechny maloobchodní podniky (prodejny) všech systémů.

(2) Norma mank je určena ke krytí skutečných úbytků vznikajících lomem.

§ 3.

Při vypočítávání mank se nezapočítává do maloobchodního obrátu

- a) zboží předisponované jiným prodejnám a skladům,
- b) zboží vrácené dodavatelům a skladům,
- c) zboží odepsané podle ústředního protokolu v důsledku oprav, vadnosti zboží, nehod, krádeží,
- d) zboží, které se v prodejně projevuje pouze finančně, při čemž manipulaci provádí jiná složka (velkoobchodní sklad),
- e) ztráty vzniklé při dopravě do prodejny, zjištěné ve stanovené reklamační lhůtě.

§ 4.

(1) Norma mank je maximální a zároveň kontrolní a lze ji použít jen v případě, kdy při fyzické inventuře se zjistí schodek mezi skutečným a účetním stavem zásob a je vykázan v zápise o inventuře.

(2) V obchodních jednotkách, kde za zboží uskladněné jednak v pomocné (vedlejší) místnosti, jednak v prodejní místnosti jsou hmotně odpovědní různé osoby, provede rozdělení normy mank mezi tyto osoby v jednotlivých případech podnik přímo a na místě. Při tom nesmí celkový úbytek pro příslušnou prodejnu (podnik) převyšovat stanovenou normu mank.

§ 5.

Všechny finanční úlevy poskytované doposud v maloobchodě obchodními podniky nebo národními

výbory u skla, porcelánu, keramiky, hrnčířského zboží, na které se vztahuje tato vyhláška, se ruší.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:
Krajčír v. r.

386.

VYHLÁŠKA ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. prosince 1952

o způsobu uznávání mank.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví podle § 1 zákona č. 160/1949 Sb., o vnitřním obchodě:

§ 1.

Pro uznávání mank podle norem mank zboží stanovených vyhláškami ministerstva vnitřního obchodu

č. 330/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

č. 379/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

č. 381/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank potravinářského zboží ve skleněných nádobách ve velkoobchodě a maloobchodě.

č. 383/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank chemického zboží ve velkoobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

č. 382/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank chemického zboží v maloobchodě, vzniklých přirozeným úbytkem,

č. 385/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank u skla, porcelánu, keramiky a hrnčířského zboží ve velkoobchodě.

č. 384/1952 Ú. l., kterou se stanoví normy mank u skla, porcelánu, keramiky a hrnčířského zboží v maloobchodě,
přať zářady uvedené v dalších ustanoveních této vyhlášky.

§ 2.

(1) Uplatňovat v rámci norem mank úbytky, které vůbec nevznikly nebo zneužívat norem ke krytí úbytků vzniklých jiným způsobem, než pro který jsou určeny, je zakázáno.

(2) Ředitelé velkoobchodních a maloobchodních podniků jsou povinni zařídit přísnou kontrolu používání norem mank vzniklých přirozeným úbytkem.

(3) U zboží vázaného oběhu se vztahují normy mank též na lístkovou hodnotu tohoto zboží.

§ 3.

(1) Finanční ztratné povoluje ředitel podniku, lístkové ztratné okresní národní výbor na návrh obchodního podniku, avšak maximálně do výše stanovených norem mank.

(2) Ztratné nebude nikdy uznáváno ani předem ani v paušální výši, nýbrž pouze na podkladě protokolárního zjištění, provedeného podle odstavce 3; kontrolní orgány obchodních podniků jsou povinny důsledně zkoumat hodnověrnost těchto protokolů a upozorňovat ředitele na zjištěné závady nebo zneužití norem mank.

(3) Finanční odpis lze provést na podkladě protokolárního zjištění, které podepíše vedoucí prodejny nebo skladu a osoba provádějící inventuru a potvrzení vedení podniku; lístkový odpis lze provést na podkladě protokolárního zjištění potvrzeného okresním národním výborem.

§ 4.

(1) Přirozené úbytky podle norem mank lze uplatnit jen u zboží prodaného a jen v příslušném zúčtovacím období.

(2) Zjištěná manka a přebytky finální i lístkové se nesmí převádět do dalšího inventurního období, ale musí být v tom období, ve kterém vznikly, také vyúčtovány.

(3) Vyúčtování přirozených úbytků do nákladů na oběh se provádí podle rozsahu skutečných ztrát, při čemž výše odpisů nesmí přesahovat stanovené normy mank.

(4) Okresní národní výbor po provedení likvidace lístkových schodků vydá jako doklad potvrzení odpisu na kontě odběratelů a k vyrovnání účtu u dodavatelů.

§ 5.

(1) U skla a porcelánu, keramiky nebo hrnčířského zboží bude za období (měsíčně) zjišťován lom a likvidován za součinnosti vedení podniku a závodní rady.

(2) Ztráty u skla a porcelánu, keramiky nebo hrnčířského zboží, které vznikají disparitou mezi cenou nákupní a skutečnou nebo následkem poškození po příp. nekompletnosti, se nepovažují za ztráty vzniklé úbytkem zboží a nevztahují se na ně normy mank.

(3) Prochází-li sklo a porcelán, keramika nebo hrnčířské zboží skladem evidenčně (z výroby na prodejnu), aniž by tam bylo uskladněno, použijí se normy mank pouze tehdy, uplatňuje-li prodejna ztrátu vzniklou při dopravě a zjištěnou ve stanovené reklamační lhůtě.

(4) Kontrolní orgán podniku lom u skla a porcelánu, keramiky a hrnčířského zboží znehodnotí a odstraní.

§ 6.

U zboží, kde již povolené ztratné bylo odpočítáno, není dovoleno použít znovu stanovené normy mank.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Vedoucí redakce: Jaroslav Jarý. — Tiskne: Státní tiskárna n. p. 01 v Praze III, Karmelitská 6. — Redakce: Praha VII, tř. Obránců míru č. 81. Telefon č. 778-41, linka 14. — Administrace: Praha III, Tržiště č. 9. Telefon č. 667-41-48. — Předplatné na celý rok Kčs 300,—, na půl roku Kčs 150,—, na čtvrt roku Kčs 75,—, měsíčně Kčs 25,—. Předplácti lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamy se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 108.011. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309 458-Tes 51. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.